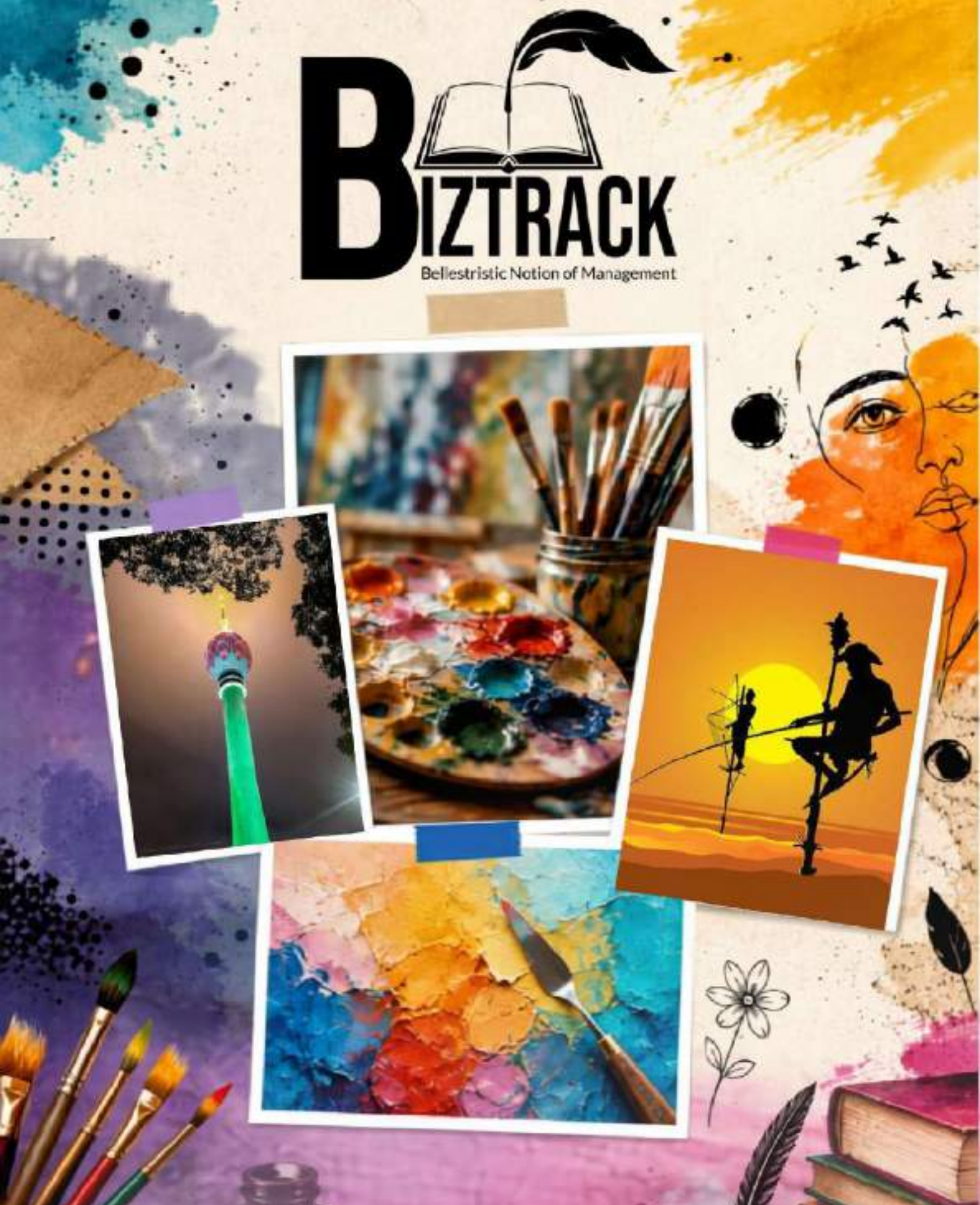

BIZTRACK

Bellestristic Notion of Management

Published by

Association of Business Administration

Department of Business Administration

Faculty of Management Studies and Commerce

University of Sri Jayewardenepura

UNIVERSITY OF
SRI JAYEWARDENEPURA

ASSOCIATION OF
BUSINESS ADMINISTRATION
Department of Business Administration
FACULTY OF MANAGEMENT STUDIES AND COMMERCE

EDITORIAL ADVISORS

Dr. Vasana Kaushalya
Senior Lecturer
Department of Business Administration
Faculty of Management Studies and Commerce
University of Sri Jayewardenepura

Mr. Tharindu Perera
Lecturer (Contract)
Department of Business Administration
Faculty of Management Studies and Commerce
University of Sri Jayewardenepura

EDITORIAL COMMITTEE

Thejas Rashmika
Rilanga Sanoj
Dewmini Abeysinghe
Abhiman Dias
Durangi Weerasekara
Shifra Banu
Imasha Nethmini
Shehani Umayangana

PAGE DESIGNERS

Chandima Lakshan
Pasindu Sapumal
Malki Shyamindi

DISCLAIMER

The responsibility for opinions expressed in articles and other creations in this publication rests solely with the authors. The editorial board does not endorse the opinions expressed in these articles or other contributions.

9th Edition
in October
2026

Association of Business Administration
Department of Business Administration
Faculty of Management Studies and Commerce
University of Sri Jayewardenepura
Sri Lanka

Message from The Head of the Department

It gives me great pleasure to contribute this message to the 2026 edition of BizTrack, the annual magazine of the Association of Business Administration of the Department of Business Administration, University of Sri Jayewardenepura.

University education today takes place in a world shaped by rapid technological advancement, changing forms of work, and increasing social complexity. Preparing our students for such a world therefore requires more than developing knowledge in business and management. It requires encouraging them to think critically, remain curious, adapt to change, explore new possibilities, and understand the wider consequences of their decisions.

The contributions to this edition of BizTrack reflect these qualities through discussions of contemporary issues, personal reflections, creative writing, and artistic expression. They demonstrate that meaningful university education extends beyond the classroom and provides opportunities for students to develop their own perspectives and voices.

As a department, we aspire to develop graduates who can respond confidently to change and contribute effectively to organizations and society while remaining ethical and socially responsible in their thinking and actions. In an increasingly technology-driven world, human qualities such as judgment, creativity, empathy, integrity, and responsible decision-making become even more significant.

I congratulate all contributors and sincerely appreciate the commitment of the editorial team, the Association of Business Administration, its advisors, and everyone who contributed to making BizTrack 2026 a reality.

Dr. Nayomi De Peiris
Head, Department of Business Administration
Faculty of Management Studies & Commerce
University of Sri Jayewardenepura

Message from The Advisor of ABA

It is with great pleasure that I extend my warmest greetings on the publication of the 9th Edition of BizTrack, the annual magazine of the Association of Business Administration. Each edition of BizTrack represents more than a collection of articles and creative works; it reflects the ideas, perspectives, experiences, and aspirations of the students who bring it to life.

As an academic and the Advisor of the Association, it is particularly rewarding to witness how our undergraduates continue to explore their creativity beyond the boundaries of the classroom. In management education, we often emphasize knowledge, analytical ability, and professional competence. Yet, the ability to imagine, question, communicate, and express ideas creatively is equally important in shaping capable and responsible future business leaders.

BizTrack provides a valuable space for students to develop and demonstrate these qualities. This edition once again highlights the diversity of interests and talents within our student community. Every article, creative contribution, and expression represents a willingness to think differently and share something meaningful with others. Such initiatives remind us that university life is not only about earning a degree, but also about discovering ourselves, engaging with others, and developing the confidence to contribute our own ideas to the world.

I would like to express my sincere appreciation to all the students who contributed to this edition. Your enthusiasm and willingness to share your work are what give BizTrack its character and purpose. I also extend my heartfelt gratitude to the editorial team and everyone involved in bringing this edition together. Your commitment, teamwork, and perseverance have transformed individual contributions into a publication that our entire community can share and celebrate.

I wish BizTrack 2026 every success and hope that it continues to be a meaningful platform for creativity, expression, and the growth of our students.

Mr. Tharindu Perera
Advisor
Association of Business Administration
Department of Business Administration
University of Sri Jayewardenepura

Message from The President of ABA

BizTrack is more than a reflection of our academic journey. It is a platform that celebrates the diverse talents, creativity, and perspectives of our undergraduate community. This edition brings together a vibrant collection of literary and artistic expressions, from thought-provoking articles and imaginative short stories to expressive poetry and captivating artwork. Each contribution reflects the passion and individuality of our students, making this publication a true representation of the creative spirit within our department.

I extend my sincere appreciation to all the students who have contributed their ideas and creative works, and my deepest gratitude to our esteemed academic staff for their continuous guidance, encouragement, and support in nurturing both academic excellence and personal development.

My heartfelt appreciation also goes to the Editorial Team; your dedication, creativity, coordination, and tireless efforts have brought this edition to life and created a publication we can all take pride in.

As we celebrate the 9th edition of BizTrack, I hope it continues to inspire creativity, encourage self-expression, and provide a platform for the unique voices and talents of our students. May this edition stand as a testament to the spirit of collaboration, creativity, and excellence that defines our Association.

Ashen Cooray
President
Association of Business Administration
University of Sri Jayewardenepura

Message from The Editorial Board

We are delighted to present the 9th edition of *BizTrack*, the publication of the Association of Business Administration, which continues to celebrate the creativity, innovation, and intellectual excellence of our undergraduates. This edition brings together a collection of inspiring ideas, diverse perspectives, achievements, and creative contributions that reflect the vibrant spirit of our students.

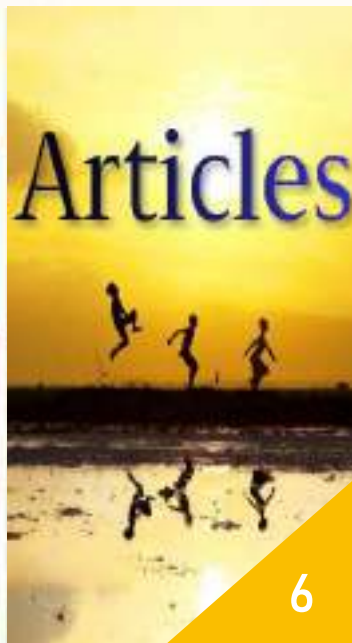
Bringing this edition to life has been a rewarding experience made possible through the collective efforts of many individuals. We express our sincere gratitude to the Head of the Department, Dr. Nayomi De Peiris, along with Dr. Vasana Kaushalya and Mr. Tharindu Perera and all lecturers of the Department of Business Administration for their invaluable guidance, encouragement, and continuous support throughout this journey.

We would also like to express our heartfelt appreciation to our editors, digital designers, and every member of the organizing committee whose commitment, creativity, and teamwork have contributed immensely to the success of this edition.

As you turn these pages, we warmly invite you to explore new ideas, celebrate student excellence, and experience the creativity that makes our community unique. May this edition of *BizTrack* inspire you to think differently, dream boldly, and continue creating meaningful impact.

Board of Editors
BizTrack - 9th Edition

CONTENTS

ABA Highlights	1
Articles	6
BizTrack Gallery	49
Poets Corner	62
BizPuzzle	77

ABA Highlights

The Association of Business Administration (ABA) is the official student association of the Department of Business Administration at the University of Sri Jayewardenepura. With the objective of fostering unity among undergraduates and supporting their personal, professional, and intellectual development, ABA conducts a diverse range of initiatives throughout the year. These programs provide undergraduates with opportunities to learn, collaborate, develop their skills, and contribute meaningfully to the university community.

Business Legacy

The Business Legacy Committee is responsible for delivering BizTrack, the official e-magazine of ABA. This provides an exclusive avenue for undergraduates to showcase their creativity, ideas, experiences, and achievements. BizTrack also captures and celebrates the significant programs and memorable moments of the association throughout the year, preserving the spirit and legacy of the Department of Business Administration.

Senehesara CSR Initiative Committee – 2026 Projects

Under the direction of the Association of Business Administration, the Senehesara, CSR Initiative Committee conducted several meaningful projects during the year 2026. The committee continued with its mission of promoting compassion, respect and social responsibility and thus organized the following activities:

- **Senehesara Ashirwadha:** A heartfelt event organized to convey best wishes to the newly appointed Association Board and the members of the Department of Business Administration, celebrating leadership, unity, and the spirit of togetherness.
- **Sneha Sathkara:** A community-service programme held on *22 March 2026 at the Vajira Sri Children's Development Centre*. The initiative was organized to express care, kindness and goodwill towards children while encouraging undergraduates to practice empathy and social responsibility. The programme was successfully completed with a donation to the children's development centre and provided undergraduates with an opportunity to contribute meaningfully to the community.
- **Anubuddhabhivandana:** A religious, spiritual programme and Vesak Dansala were conducted at the University of Sri Jayewardenepura to honour the teachings of Lord Buddha, promoting spiritual well-being, mindfulness, and peace among undergraduates and staff.

Through these projects, the Senehesara demonstrated the commitment of ABA to community development and the promotion of positive social values among undergraduates.

VERVE Talents 2026

VERVE Talents 2026, one of the signature events organized by the Association of Business Administration, was held successfully on 24 August 2026 at Bandaranaike Hall. The event was conducted to provide undergraduates with a platform to showcase their creative abilities and to celebrate the diverse talents of the Department of Business Administration. The programme included student performances that reflected creativity, confidence and dedication. It aimed to encourage self-expression, develop presentation skills and provide undergraduates with an opportunity to demonstrate their abilities beyond academic studies. The event also promoted teamwork, discipline and commitment among the participants.

More than a showcase of talent, VERVE Talents 2026 became a celebration of student expression, collaboration and individuality. The dedication shown by the participants throughout their preparations and performances reflected the importance of commitment and perseverance in achieving excellence. The event also contributed to creating lasting memories and strengthening the sense of belonging among undergraduates within the department.

The success of VERVE Talents 2026 was the result of the dedicated efforts of the performers, organizing committee, supporters and audience. The programme was successfully completed and created a memorable platform for undergraduates to present their talents, while further strengthening the spirit of unity and creativity within the Department of Business Administration. It also provided undergraduates with an opportunity to step outside their comfort zones, discover their potential and gain confidence through meaningful participation. The enthusiasm and support shared throughout the event created an encouraging environment where undergraduates could appreciate and celebrate one another's abilities.

Pranama

The ABA hosted a successful farewell and valedictory ceremony on 29th January 2026 at the SBM Hall to honour Mr. Nirmal Chathuranga, Senior Lecturer. This was done in recognition of his guidance, encouragement and contribution to the Department of Business Administration. The lecturers, undergraduates and members of the department express their gratitude and best wishes to Mr. Nirmal Chathuranga, Senior Lecturer, through the program. Pranama was carried out successfully, with an emphasis on a culture of appreciating others in the ABA community.

Fratellenza' 26

The annual mini-welcome event for second-year undergraduates of the Department of Business Administration, "Fratellenza' 26 was successfully held on 8 February 2026 at the University Lower Ground. Over 190 second-year undergraduates attended the event, which was based on the theme of the awakened destiny. Participants were divided into four groups and engaged in various team-building activities to enhance their creativity, leadership, and teamwork skills. The Association of Business Administration (ABA), along with third-year undergraduates organized this event. The day ended with a memorable experience for all the attendees.

ABA Super Lottery Draw

The ABA Super Lottery was organized as the main fundraising event to support the future programs of the ABA. Lottery tickets were sold among undergraduates from all faculties of the university as well as external participants. This broad participation created an opportunity to raise funds. A lottery draw took place at E110 Hall on 17th of July 2026, and a total of 8 winners were drawn: 3 winners of the following main prizes and 5 winners of the consolation prizes. The draw was successful because of the commitment of the organizing committee and the support of the participants, while the raised funds will be used to implement future ABA programs.

Aalawantha Handewa

On 11th February 2026, the fundraising event Aalawantha Handewa was successfully held at the University of Sri Jayewardenepura. The event was organized under the theme of 'Love' with a variety of stalls set up by students along with an evening musical programme. Aalawantha Handewa was a fundraiser for future programs of ABA and was an enjoyable opportunity for the undergraduates to engage in a common project.

Articles

Friendship

Friends in our lives.....

In our lives, there can be many friends... BUT
There are only a few people who are
comfortable and caring...

When we talk about friends, friends are the
people who stand with us during our difficult
and happy moments... Even if they are not with
us during our happy moments, they will stay
with us in our difficult moments.

Friends are people that we can share
everything with... Every person has their
difficulties, compromises, and weaknesses.
But friends are the ones who understand those

things. Even though they can't help us with our
difficulties, they give emotional support to
help us get over them.

When we are away from family, friends are the
ones who stay close to us... Not only do they
share emotions, but they also share food,
clothes and accessories. Sometimes I feel that
they are my second family.

When we make memories in our lives, they are
the ones who play an important part in our
lives.

Toshini Tharindi

3rd year Undergraduate

The Hidden Roots of Success

This is not just the story of the Chinese bamboo tree; it is a life lesson for all of us.

A farmer plants a bamboo seed, waters it every day, fertilizes and cares for it patiently. But for four years, nothing appears above the ground. Then, in the fifth year, the bamboo suddenly grows up to 80-90 feet in six weeks. To many people, this seems like a miracle. They call it sudden success or overnight growth. However, the truth is that its growth took four years, not six weeks.

During those first four years, the bamboo tree spent time building a deep, strong, and extensive root system underground. These roots became strong enough to support a tree that grows 80 to 90 feet tall. Because of this strong foundation, the mature bamboo trees can withstand even strong winds without falling. Without such a strong root system, its height and survival would be impossible.

In the same way, the root system reflects our values, beliefs, attitudes, skills, knowledge, discipline, and personality. These qualities form the foundation of our lives and enable us to achieve our goals successfully.

The Chinese bamboo tree teaches us an important life lesson. Think for a moment.

Does silence mean failure? Absolutely not. Sometimes, our efforts and preparation are visible only to ourselves; no one will see them. We may feel like we are failing because we cannot yet see any results. Many people give up on their efforts and faith, not because success is impossible, but because progress is invisible. Human beings often want immediate results and quick rewards instead of patiently waiting for long-term success.

What we must understand is that all our efforts and preparation are essential to our future success, even if they do not yield immediate results. They will ultimately help us achieve our goals one day. Therefore, even if others criticise you, tell you to give up or laugh at your efforts, never lose faith in yourself or your dreams.

As the lessons can be learnt from the Chinese bamboo tree, if we have patience, perseverance, faith in our efforts and the endurance to keep going, they enable us to stand strong and confident in the world. Therefore, never give up. Keep dreaming, keep believing, keep working and keep growing.

Sakuni Harshika Dewmini

3rd Year Undergraduate

The Most Expensive Career Choice Nobody Talks About

What is the most expensive career a person can choose?

Most people would probably say medicine. Years of university, internships, and endless exams. Others might argue about aviation, where training can cost a fortune before a pilot ever flies commercially. Some would point to law, with its demanding qualifications and professional examinations.

But perhaps the most expensive career isn't any of those.

Perhaps it's entrepreneurship.

Not because it always demands the most money, but because it demands something far more valuable than money: opportunity.

Economists have a name for it: **opportunity cost**. Every decision we make comes at the expense of another. Choosing one path means giving up the benefits of the next best alternative. We often think about this in terms of money, but the greatest opportunity costs are measured in years, experiences, and doors that quietly close while we chase a different dream.

Nowhere is this more evident than in entrepreneurship.

While one graduate spends their twenties collecting professional qualifications, climbing the corporate ladder, building a resume, and accumulating years of recognised work

experience, another spends those same years trying to build a business.

They are not sitting in lecture halls studying for another certificate. They are negotiating with suppliers, convincing investors, managing employees, solving customer complaints, fixing cash flow problems, and making decisions with incomplete information every single day.

Their classroom is the real world. Their exams are paid in consequences. Neither path is superior. Both require discipline, intelligence, and sacrifice. Both contribute value to society in different ways.

The difference becomes painfully clear when things don't go according to plan. If an employee loses their job, they still possess recognised qualifications, years of professional experience, references, and an established career history. These become assets they carry into the next opportunity.

An entrepreneur who loses a business often walks away with something equally valuable—leadership, resilience, negotiation skills, financial discipline, strategic thinking, and the ability to solve complex problems under pressure. Yet society rarely values those lessons the same way. Instead of seeing years spent building a company, many simply see a business that failed.

Years of growth suddenly become a "career gap."

That is the hidden price of entrepreneurship. Ironically, the entrepreneur may have learned more about business than someone who studied it in a classroom. They have managed payroll instead of reading about it. They have negotiated contracts instead of analysing case studies. They have faced customers, competitors, crises, and uncertainty in ways no textbook can fully replicate.

But experience is only valuable when others recognise it. And that recognition is not always guaranteed.

Of course, many entrepreneurs try to avoid this dilemma altogether. Some complete university degrees before launching a company. Others pursue professional qualifications while running a business or work full-time to finance their entrepreneurial ambitions.

Building a safety net is sensible.
Yet it is also easier said than done.
Time is finite.

Every evening spent preparing for another professional examination is an evening not spent improving a product. Every weekend devoted to lectures is a weekend not spent meeting customers. Every promotion accepted may delay the business that could have been built.

Entrepreneurs constantly face a question most people never have to ask:

"Which opportunity am I willing to sacrifice?"

That is why entrepreneurship carries such a unique cost. It doesn't simply require financial investment. It often demands giving up the certainty of a conventional career before there is any guarantee the business will succeed.

What makes this even more difficult is how society measures success.

We celebrate the entrepreneur who makes it. We admire the founder who built a billion-dollar company. We buy their books, listen to their podcasts, and quote their advice as though success was inevitable all along.

But we rarely talk about the entrepreneur whose company closed after five years of relentless effort.

The one who employed people.

Paid taxes.

Created value.

Solved real problems.

And still failed.

Yet both entrepreneurs made the same decision at the beginning.

Both accepted uncertainty.

Both sacrificed stable careers.

Both invested years that could have been spent earning promotions, collecting qualifications, and building conventional résumés.

The only difference was the outcome.

Success transformed one person's sacrifices into inspiration.

Failure made the other's sacrifices almost invisible. Perhaps this is where society misunderstands entrepreneurship.

We encourage people to innovate. We celebrate startups. We tell young people to dream big, take risks, and create businesses that drive economic growth.

But when those risks don't work out, we often judge the entrepreneur solely by the ending, not by everything it took to get there.

Maybe that is the wrong way to measure success. Perhaps success is not only the businesses that survive, but also the courage to pursue ideas with no guarantee of reward. Every entrepreneur who dares to build

something new contributes to a culture of innovation, whether their venture ultimately succeeds or fails.

After all, every major company we admire today exists because someone once accepted uncertainty instead of certainty.

Someone gave up a predictable career.

Someone sacrificed years that could have been spent elsewhere.

Someone paid the opportunity cost. An expensive career in terms of money. But it may be the most expensive career in terms of everything its dreamers are willing to surrender long before the world ever knows whether their dream will succeed. And perhaps that is the true price of chasing possibility.

Rehansa Dewdini
2nd Year Undergraduate

PROFESSIONALISM AND PROFESSIONAL ETHICS: THE FOUNDATION OF PERSONAL AND ORGANIZATIONAL SUCCESS

In today's rapidly evolving world, professionalism and professional ethics have become indispensable qualities for success in every profession. Organizations rely on professionals to build trust with stakeholders, maintain high standards of conduct, and contribute positively to society. Therefore, professionalism and professional ethics are no longer optional; they are essential for sustainable personal and organizational success.

Professionalism

Professionalism refers to attitudes, behaviours, values, and standards expected of individuals in their professional lives. It is demonstrated through competence, accountability, reliability, respect, and commitment to excellence. A professional consistently performs duties responsibly, communicates effectively, respects others, and strives for continuous improvement.

Understanding Professional Ethics

Professional ethics are the moral principles and standards that guide the behaviour of individuals within a profession. They provide a framework for making fair, honest, and responsible decisions, particularly in situations involving ethical dilemmas. Professional ethics

ensure that individuals prioritize honesty, integrity, fairness, accountability, and respect over personal interests. Ethical professionals maintain confidentiality, avoid conflicts of interest, comply with laws and regulations, and act transparently in all professional activities. They recognize that their decisions can affect not only themselves but also their organizations, customers, colleagues, and society. Ethical conduct strengthens confidence in professional services and enhances the reputation of both individuals and organizations.

The Relationship Between Professionalism and Professional Ethics

Professionalism and professional ethics are closely connected and complement one another. Professionalism focuses on how individuals perform their responsibilities, while ethics guides how those responsibilities should be carried out. A person may possess excellent technical knowledge, but without ethical values, that knowledge may be misused. Likewise, good intentions alone are insufficient without professional competence. For example, an accountant must prepare accurate financial statements while maintaining honesty and confidentiality. A doctor must provide quality healthcare while respecting patient privacy and acting in the

patient's best interest. An engineer must ensure public safety by adhering to professional standards and ethical principles. In every profession, professionalism and ethics work together to promote responsible and trustworthy behaviour.

Importance of Professionalism and Professional Ethics

Professionalism and ethics provide numerous benefits to individuals, organizations, and society. First, they help build trust and credibility. Clients, employers, and stakeholders are more likely to trust professionals who consistently demonstrate honesty, competence, and responsibility. Trust strengthens long-term relationships and contributes to organizational success.

Second, professionalism improves workplace productivity and collaboration. Employees who communicate respectfully, fulfil their responsibilities, and support their colleagues create a positive working environment. Such an environment encourages teamwork, innovation, and mutual respect.

Third, professional ethics reduce misconduct and unethical practices such as fraud, corruption, discrimination, and misuse of confidential information. Ethical behaviour promotes transparency, accountability, and compliance with laws and regulations, reducing organizational risks and protecting public confidence.

Finally, professionalism contributes to career development. Employers value individuals who are dependable, ethical, and committed to continuous learning. Such employees are more likely to receive promotions, leadership opportunities, and professional recognition.

Developing Professionalism and Ethical Behaviour

Professionalism and ethics are developed through continuous learning, self-discipline, and practical experience. Universities play an important role by teaching students not only academic knowledge but also responsibility, leadership, teamwork, and ethical decision-making. Participation in internships, research projects, student organizations, and community service provides valuable opportunities to develop professional skills. Individuals can strengthen professionalism by practising honesty, managing time effectively, respecting diversity, maintaining accountability, communicating professionally, and seeking continuous personal and professional development. Ethical behaviour should become a habit rather than a response to rules or supervision. For university students, professionalism begins long before entering the workforce. Every assignment completed honestly, every deadline respected, every group project undertaken responsibly, and every interaction conducted with respect contributes to becoming a competent and ethical professional. By embracing

professionalism and professional ethics, individuals can build successful careers while making meaningful contributions to their organizations and to society.

W.A. Devni Tharaka
4th Year Undergraduate

The Last Seat

The train to Colombo was unusually crowded that Monday morning. Every seat was occupied, and passengers stood shoulder to shoulder as the train rattled through the countryside.

Among them was **Nilan**, a successful corporate executive. Dressed in a perfectly tailored suit, he scrolled endlessly through emails, ignoring the world around him. Success had changed him. Years ago, he had been kind and approachable. Now, every conversation was an inconvenience, and every stranger was simply an obstacle in his busy life.

As the train stopped at the next station, an elderly man climbed aboard with visible difficulty. His hands trembled as he searched for a place to stand.

"Could someone please offer him a seat?" the conductor asked.

Silence.

People looked away. Some pretended to sleep. Others buried themselves in their phones. Nilan noticed everything—but chose to do nothing.

"Someone else will stand," he thought.

A few moments later, a young boy, no older than ten, stood up.

"Grandfather, you can have my seat."

The old man smiled warmly.

"Thank you, son. But where will you sit?"

The boy shrugged.

"My mother says kindness never makes anyone weaker."

The passengers smiled, but Nilan felt strangely uncomfortable. Those simple words echoed louder than the train itself.

The next morning, Nilan entered his office expecting another ordinary day. Instead, he found employees whispering in the hallway.

"What happened?" he asked.

His assistant hesitated.

"Mr. Fernando resigned."

Nilan frowned.

"Our best manager? Why?"

"He said people here are treated like machines, not human beings."

Nilan dismissed the comment.

"If he can't handle the pressure, that's his problem."

Over the following weeks, more employees resigned. Productivity declined. Customers

complained. The company that had once dominated the market began losing contracts.

One evening, exhausted after another disappointing board meeting, Nilan boarded the same train. To his surprise, he saw the same elderly man sitting by the window—and the same young boy beside him.

The boy recognized him immediately.

"You're the man who didn't give up your seat."

Nilan felt his face burn with embarrassment.

The old man smiled gently.

"My grandson remembers faces," he said.

"I'm... sorry," Nilan replied quietly.

The old man nodded.

"Do you know why people fail?"

Nilan was expecting a lecture about business.

Instead, the old man said,

"They stop seeing people."

The words struck harder than any criticism Nilan had ever received.

That night, Nilan couldn't sleep.

He remembered his first day at work years ago when he knew every employee's name. He

remembered helping strangers, visiting his parents every weekend, and believing that success meant lifting others along the way.

Somewhere between promotions and profits, he had forgotten who he was.

The next morning, something changed.

Instead of walking straight into his office, he greeted the security guard by name.

He thanked the cleaner who had worked unnoticed for years.

He listened to employees instead of interrupting them.

He apologized to Mr. Fernando and invited him back—not with promises of a higher salary, but with a promise to become a better leader.

People were sceptical.

Real change, they believed, was temporary.

But days became weeks, and weeks became months.

Nilan kept every promise.

He introduced fair working hours, rewarded teamwork instead of competition, and encouraged managers to lead with empathy

rather than fear. Slowly, the workplace transformed. Employees smiled again. Customers noticed the difference. Trust returned.

Almost a year later, Nilan boarded the morning train once more.

The same elderly man entered the carriage.

Before anyone could react, Nilan stood.

"Sir," he said with a smile, "please take my seat."

The old man laughed.

"I knew you had changed."

Nilan smiled back.

"No," he replied. "I simply remembered the person I was meant to be."

As the train continued its journey, the young boy looked out of the window and whispered,

"Grandfather... one small act really can change someone."

The old man nodded.

"It always begins with one person. Human behaviour doesn't change because of rules or punishment. It changes when the heart finally understands what the mind has ignored."

Outside, the morning sun rose over the city, reminding everyone on that train that every new day offers another chance—not to change the world first, but to change ourselves.

W.A. Devni Tharaka
4th Year Undergraduate

Educated Women and Society

An educated woman is a valuable asset to society. Her education not only improves her personal life but also contributes significantly to the well-being of her family, the progress of society, and the development of the nation. The saying, "**When you educate a woman, you educate a generation,**" clearly highlights the importance of women's education.

Education provides women with knowledge, skills, self-confidence, and leadership abilities. It enables them to make informed decisions, protect their rights, and fulfil their responsibilities as active members of society. Furthermore, education empowers women to become economically independent and contribute to improving their family's standard of living.

Today, educated women play outstanding roles in various fields such as education, medicine, engineering, law, science, business, and government leadership. Through their knowledge, dedication, and hard work, they

promote innovation, economic growth, and social justice within society.

An educated mother is the first teacher of her children. She teaches them the value of education, good morals, and positive values. Therefore, educated women play a vital role in shaping future generations and building a better society.

However, many women still face challenges such as poverty, gender inequality, and limited access to educational opportunities. Therefore, it is the responsibility of society to ensure that every woman has equal access to education and the support she needs to develop her full potential.

An educated woman is not only a strength to her family but also a driving force behind the progress of society and the nation. Investing in women's education is an investment in building a just, strong, and prosperous society.

Dulakshi Sagarika
2nd Year Undergraduate

AI and the Future of Work

"It is not the strongest of the species that survives, but the one most responsive to change."

- Charles Darwin

Artificial intelligence is changing the way people work. Just a few years ago, AI tools were mainly used for simple and less value-adding tasks such as mathematical calculations and basic problem-solving. Today, they can assist human beings step by step in functions such as analysis, report writing, image design, and even making business decisions. This AI revolution has made both workers and companies think deeply about what the changes will be in the future job market and business industry. Some time ago, this whole idea of AI and other Industry 4.0 technologies felt like something futuristic, but it has now become a part of the daily work life of every human being.

The biggest challenge from AI is for entry-level jobs. In the past, entry-level jobs were the main path to learn practical skills and gain knowledge for young workers. They performed repetitive duties such as drafting reports, checking data, answering calls, and writing emails as part of their job duties in their early careers. Now AI has the ability to do those things in 10 seconds with one simple instruction. This means the entry-level jobs available in the job market are decreasing, and

it will be difficult for fresh graduates to find their first job. This does not mean that each and every job role is going to be replaced by AI. Though AI can efficiently perform calculations and basic analytics, to make recommendations and to make subjective decisions, the critical thinking power of human beings is essential.

Another massive change is how AI is used in companies. In today's competitive business environment, using simple and generic AI tools is not enough. The concept of "Context Engineering" explains that AI works best when it understands its own data and its own way of doing things. AI systems should be taught about the company-specific needs the same way as in training a new employee. Businesses that invest time and money in this type of system will get the real advantage of using AI because it can give much more accurate and reliable insights about company data.

AI is also changing how people work together. Many businesses view AI as a business partner now rather than seeing it as something that replaces human workers. This concept is referred to as "AI Augmentation". Employees use AI to do quick research and generate new ideas. Under this, humans make the final decision, but AI leads them towards a better choice. For example, AI can be used in marketing to choose the best advertisement that matches human judgment and experience better. Companies that treat AI this way seem

to get better results than companies that try to automate everything. Also, this method is well suited for maintaining employee motivation and engagement.

However, this shift brings new questions that every company that uses AI needs to recognize and answer. This is with regard to the ethical perspective of using AI in an organizational context. The main consideration is whether the AI decisions are always fair and correct. Who is going to take responsibility for workers whose jobs become redundant? There should be a pathway to facilitate those kinds of workers because they are not people who lose their jobs due to incompetence or misconduct. Another argument here is the role of the government in supporting those workers. Should the government create new rules to regulate such situations, or are they going to shift the entire responsibility to companies? There are different ways of approaching this concern in different countries, but in my view,

there should be a globally recognized way to address those questions.

In conclusion, I can say AI is not simply taking jobs away or replacing humans, and it is reshaping the skills that matter in the workplace and the way teams work. Workers who learn to work well with AI tools, blending critical thinking, creativity, and communication, will likely have a real advantage in this AI era. Businesses that combine AI power with human judgment rather than choosing one over the other will succeed in the global business environment. The future of work is not a debate on AI versus human beings. It is all about how people and technology can work collaboratively to create value. As Darwin reminded us, survival has never belonged to the strongest, but to the most adaptable. In the age of AI, workers and businesses that adapt quickest will be the ones who shape the future of work.

Januli Jayathilaka
2nd Year Undergraduate

Cultivating Academic Excellence in a Demanding University Environment

Holistic adaptation to university life is essential for achieving both academic excellence and meaningful personal growth. At the undergraduate level, university education is not limited to theoretical knowledge and lectures; it also represents a significant transition from the structured routine of school into a more independent and academically demanding environment, where students must develop their own learning pace and assume greater responsibility for their education. This transition requires time, adjustment, and the development of strong self-management skills.

Balancing academic responsibilities and stress is a fundamental aspect of this adjustment process. When students enter university, particularly in disciplines such as Management Studies and Commerce, they are expected to manage a wide range of academic commitments, including assignments, research projects, presentations, and extracurricular activities. Managing these responsibilities simultaneously can create considerable pressure. However, experiencing stress is a normal and inevitable part of university life, regardless of how well-prepared students may be. Therefore, effective time management becomes essential for academic success.

Planning daily and weekly schedules enables undergraduates to complete assignments and readings in a systematic and organized manner. It also helps students avoid last-minute pressure while maintaining clarity and consistency in their learning. Furthermore, using structured planning tools such as timetables, calendars, and task lists enhances organization and reduces cognitive overload by allowing students to manage their responsibilities more efficiently.

However, successful adaptation is not solely about productivity; it also requires adequate psychological recovery throughout the learning process. Continuous studying without sufficient breaks can lead to mental fatigue, reduced concentration, and lower academic performance. Taking short restorative breaks — such as going for a walk, listening to music, or practising relaxation techniques — helps refresh the mind, improve cognitive performance, and enhance focus.

Finally, maintaining a healthy lifestyle plays a crucial role in managing academic stress. A balanced diet, adequate hydration, sufficient sleep, and regular physical activity are fundamental to both physical and mental well-being. These healthy habits improve emotional resilience, sustain energy levels, and enable students to cope more effectively with

academic demands. By maintaining a balanced lifestyle, students can make the process of adapting to university life more sustainable, productive, and less overwhelming.

Udari Sandeepa
3rd Year Undergraduate

Don't Just Think; Put Yourself in Someone Else's Shoes

People often say, "Think in someone else's shoes," but the correct expression is "put yourself in someone else's shoes." In reality, we do not always practice this. Sometimes, we consider another person's situation, but many times we judge others based only on our own perspective. This is one of the main reasons why people develop different perceptions of the same situation. The ability to understand another person's feelings, thoughts, and experiences from their point of view is a fundamental characteristic of emotional intelligence. It involves empathy, active listening, and avoiding quick judgments. By understanding others' perspectives, we can communicate more effectively, resolve conflicts peacefully, and develop stronger relationships.

Although empathy has become a widely used term today, it is often misunderstood and not always practised meaningfully. Many people believe that feeling sorry for someone or showing concern is empathy, but true empathy requires a deeper understanding. It means recognising another person's emotions, respecting their experiences, and understanding the reasons behind their thoughts and actions.

However, empathy does not mean that we must agree with another person's decisions or opinions. Instead, it allows us to understand why they think or feel in a certain way. This distinction between understanding and agreement helps create more constructive conversations and reduces unnecessary conflicts.

In conclusion, empathy is not merely a popular concept but an essential part of emotional intelligence and human relationships. When we genuinely put ourselves in someone else's shoes, we become better communicators, leaders, and individuals. Until empathy becomes a true human quality, society will continue to experience misunderstandings, conflicts, discrimination, and emotional disconnection. Therefore, developing empathy as a personal value is necessary to create a more respectful, compassionate, and harmonious society.

"A better society begins when we choose to understand others before we judge them."

Shifra Banu

3rd Year Undergraduate

Career Paths Open for Management Students

A management degree provides students with a wide range of career opportunities across different industries. It develops essential skills such as leadership, communication, teamwork, decision-making, and problem-solving, which are important for success in today's competitive business environment. Since every organization requires effective management, graduates can explore many career paths in both the public and private sectors.

One of the most common career options is **Human Resource Management (HRM)**. HR professionals are responsible for recruiting employees, conducting training programs, managing employee performance, and maintaining a positive workplace environment. They help organizations build strong teams and improve employee satisfaction.

Another popular field is **Marketing Management**. Marketing professionals focus on understanding customer needs, promoting products and services, conducting market research, and developing marketing strategies. With the rapid growth of digital platforms, careers in digital marketing and social media marketing are also becoming high demanded.

Management graduates can also build careers in **Finance and Accounting** by managing

budgets, preparing financial reports, and supporting business decisions. Professional qualifications such as CA, ACCA, and CIMA can further improve career opportunities in this area.

Other important career paths include **Operations Management, Supply Chain Management, Business Analysis, and Project Management**. Professionals in these fields help organizations improve efficiency, manage resources, solve business problems, and successfully complete projects.

Some graduates also choose **Entrepreneurship** by starting their own businesses. A management background helps entrepreneurs understand areas such as finance, marketing, human resources, and business operations.

Overall, a management degree creates opportunities in many industries, including banking, manufacturing, healthcare, tourism, retail, education, and information technology. With practical experience, continuous learning, and professional development, management graduates can progress from entry-level positions to senior leadership roles such as managers, directors, and CEOs.

Thilini Sandunika
3rd year undergraduate

The Degree Debate: Lessons I Learned from Working in the BPO Industry

One recurring conversation during my time in the BPO industry has stayed with me ever since: “Why spend years earning a degree or even an MBA when you can already build a successful career without one?” At first glance, it was difficult to disagree. My own experience in the BPO industry seems to support that view.

I worked in Business Process Outsourcing (BPO), a fast-paced industry that provides business support services to companies worldwide. My role was in Revenue Cycle Management (RCM), where I handled accounts receivable and follow-ups for healthcare providers in the United States. Many of my talented colleagues and I entered the workforce straight out of high school or before completing college. They were newcomers to their careers, eager to grow professionally and become financially independent at an age when many of their peers were still studying full-time.

One thing I came to appreciate about the industry is that it offers young people career progression often largely based on the skills they develop along the way, which previous generations rarely had the opportunity to experience. It rewards performance and experience rather than simply academic

qualifications. For many, it becomes a gateway to financial stability and career growth.

During my role, I noticed something interesting. Many of the leaders I worked with had invested in their higher education. However, not every manager held an advanced degree, and not every degree holder became a manager. Promotions were earned through results, leadership, and experience. Yet education often gives people an additional advantage. It broadened their perspective, strengthened their confidence, and prepared them for responsibilities beyond their current roles.

These observations often led to discussions among my coworkers. Some argued that degrees and MBAs were becoming irrelevant. If someone without a degree could start their career with a good income and progress to the role of team leader and beyond, why spend years and money pursuing higher education? That conversation did not end when I left the company to focus on my education.

Recently, I spoke with one of my former colleagues, and he raised the same point. He told me, based on his experience, that by the time a college graduate joins the company as an associate, someone who entered the workforce immediately may already be a

senior associate or even a team lead. To him, those years spent in college were years of lost income and missed promotions. In his view, time to earn a degree delays a person's career. On the surface, his argument seems rather logical. The industry rewards experience, and those who start earlier often progress faster at the beginning of their careers.

But I believe that comparison tells only part of the story. I often find myself on the opposite side of these debates because I am pursuing a degree. There were moments when I questioned my own decision. Watching colleagues earn promotions while I remained committed to my studies made me wonder whether I was falling behind. Over time, I came to realize I wasn't falling behind; I was taking a different path.

My take on this is that education does not delay experience. Education itself is a different form of experience. Workplace experience teaches us how to solve today's problems in a certain area. Education teaches us how to understand why those problems exist in the first place, think strategically and critically, and how to overcome challenges that we have not yet encountered. Most importantly, education does not limit us to a specific area only.

The value of a degree should not be judged solely by where someone's career begins. It should be judged by where it can help someone go. Real career growth is not

measured in the first three or five years; it is measured over decades. Someone may begin as an associate after graduation, but education can provide knowledge, analytical thinking, and professional credibility that become increasingly valuable as responsibilities grow, and career paths evolve.

My experience in the workplace has shown me that success in your career is possible even without a college degree. The industry gives value to a person's efforts and experience. Importantly, it does not limit a person's career growth based on their paper qualifications. But it has also shown me that learning should never stop. A degree is not merely a qualification to secure a first job. It is a major investment in the way we think, lead, and adapt throughout our careers.

The question should never be, "Is a degree worth it?" The better question is "How can my education help me grow throughout my career?" If your goal is simply to get a job, the BPO industry has already proven that a degree is not always required. But if your goal is to expand your opportunities, lead organizations, move across industries, influence decisions, or build something of your own, education remains one of the most valuable investments you can make.

My decision to continue my education was not due to my experience being insufficient. Experience tells us where we have been, while

education can help shape where we can go next. Success is not about choosing between education and experience; it is about recognizing that the strongest professionals are often those who combine both.

Mevansa Kotalawala
2nd year undergraduate

ලෝකෙ ඇත්තටම “දියුණු” ද?

පොළොන්නරුව යුගයේ පළමුවන පරාක්‍රමබාහු රජ දවස තුළ ලංකාව ස්වයංපෝෂිත රාජ්‍යයක් යැයි අප ඉගෙනගෙන ඇත. එසේ ම ඔහු විසින් දක්ෂිණ භාරතයේ සහ අග්නිදිග ආසියාවේ යම් ප්‍රදේශ ප්‍රමාණයක් අත්පත් කරගනිමින් අධිරාජ්‍යයක් පැවැත්වූ බවටත් සාක්ෂි සාධක ඇත. එහෙයින්, එකල කෘෂිකර්මාන්තයේ හා රාජ්‍ය පාලනයේ “දියුණුවක්” පැවතුණා යැයි ප්‍රකාශ කරයි. අතීත ලංකාවේ රාජධානි නිරිතදිගට සංක්‍රමණය වීමෙන් පසු දඹදෙනිය රාජධානිය සමයේදී දෙවන පරාක්‍රමබාහු රජු විසින් තම ස්වකීය සාහිත්‍ය නිර්මාණ තුළින් හා නිල රාජ්‍ය අනුග්‍රහය මගින් ද, කෝට්ටේ රාජධානිය තුළ ලියැවුණු ප්‍රකට සංදේශ කාව්‍ය ආදිය මගින් හා රාජ්‍ය අනුග්‍රහය මත ද එකල ලංකාව තුළ සාහිත්‍යයේ “දියුණුවක්” පැවතුණා යැයි ප්‍රකාශ කරයි.

16 වන ශතවර්ෂයේදී පෘතුගීසීන් විසින් ශ්‍රී ලංකාවේ මුහුදුබඩ අත්පත් කරගත් පසු ඔවුන් කන්ද උඩරටට ප්‍රවේශ වීම සඳහා උඩරට රජවරුන් හා සටන් කළ අතර, එම සෑම සටනකින්ම පාහේ ඔවුන් පරාජය වූයේ උඩරට සටන්වල පැවති “දියුණු බව” නිසා ද? එමෙන්ම පසුව ඉංග්‍රීසීන් ද ඔවුන්ගේ යුද ශක්තිය භාවිතා කරමින් කන්ද උඩරට අල්ලාගැනීමට අපොහොසත් වූ නිසා, ජෝන් ඩොයිලි වැනි චරපුරුෂයන් යොදා ගනිමින් කුමන්ත්‍රණයක ප්‍රතිඵලයක් ලෙස උඩරට අල්ලාගැනීමට සිදු වූයේ කන්ද උඩරට පැවති භූවිෂමතාවන්ට, ගරිල්ලා සටන් ක්‍රමවලට සහ බටහිර තාක්ෂණයන්ගෙන් නිපදවූ අවි ආයුධවලට ස්වදේශිකයන් හුරුවූ නිසා ය. මෙයින් කියැවෙන්නේ ඉංග්‍රීසීන්ගේ කුප්‍රකට සැලසුම්වල පැවති “දියුණු” ස්වභාවය ද නැතහොත්, ගරිල්ලා සටන් ක්‍රමවල පැවති “දියුණුව” ද? පසුව 1818 කැරැල්ලෙන් පසු ඉංග්‍රීසීන් විසින් අංගම්පොර සටන් ක්‍රමය ලංකාව තුළ තහනම් කළේ එහෙයින් ද?

ඉන්දියාව විසින් ඉංග්‍රීසීන් ඇතුළු අනෙකුත් බටහිර අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ පාලනය බිඳ හෙළීම සඳහා නිරන්තරයෙන් නන් ආකාරයේ අරගල, විරෝධතා, ව්‍යාපාර, ගැටුම්, කැරලි පැවැත්වුවද, ලංකාවෙන් බ්‍රිතාන්‍ය කිරීටය පන්නා දැමීමට 1818 දී උඩරට රදළයින් ප්‍රමුඛ වී දියත් කළ උච්ච වෙල්ලස්ස සටනත්, 1848 දී උඩරට සිවිල් ජනතාව විසින් ඇරඹූ මාතලේ කැරැල්ල වැනි, රටේ යම් භූමි ප්‍රදේශයකට පමණක් සීමා වූ හා විවිධ පාචාදීමවලින් හෙබි වූ සහ අවසාන අරමුණ නිශ්චිත නොවූ මෙම සටන් ද්විත්වය ඇරැඹුණු කොට ජාතික මට්ටමේ ක්‍රියාමාර්ග නොගත්තේ ඇයි? ඉන්පසු 20 වන සියවස මුල් භාගයේදී පමණ ලංකාව තුළ බිහිවූ විවිධ වාමාංශික කම්කරු සහ දේශපාලන ව්‍යාපාර මගින් ඉංග්‍රීසීන් අතුගා දැමීමට සුළු ව්‍යාපාරයන්හි යෙදුණ ද, එවක ස්වදේශික දක්ෂිණාංශික දේශපාලන ව්‍යාපාර බ්‍රිතාන්‍යයන් එළවීම පසෙක තබා ඔවුන්ගේ ඉල්ලීම් දිනාගැනීමට අරගල කළහ. විශේෂයෙන්ම නව ආණ්ඩුක්‍රම ප්‍රතිසංස්කරණ ගෙන ඒමට දිගින් දිගටම බ්‍රිතාන්‍ය පාලන අධිකාරියට බලපෑම් කර ඒවා ලබාගැනීම තුළින් ද, එමෙන්ම 1948 දී ඉංග්‍රීසීන් මෙරටට ඩොමීනියන් පන්නයේ නිදහසක් ලබා දෙද්දී එයට කැමැති වූ රදළයන් සිටීමෙන් පෙන්නුම් කරන්නේ ඔවුන්ගේ පාලනය “දියුණු” යැයි අප විසින් විශ්වාස කළ නිසා ද? අපේ ම ව්‍යවස්ථාවක් සෑදීමට 1972 වන තෙක් කල් ගත්තේ ද ඒ නිසා ද? එමෙන් ම 1972 ත් 1978 ත් ගෙන එනු ලැබූ ප්‍රතිසංස්කරණයන් යුරෝපීය පන්නයේ ඒවා වන්නේ ඒ නිසා ද?

18 වන සියවස මැද භාගයේදී පමණ යුරෝපයෙන් ඇරඹී කාර්මික විප්ලවයත් සමඟ එතෙක් පැවති කෘෂිකාර්මික ආර්ථිකයන් කාර්මීකරණයට ලක් වීමටත්, කෘෂිකර්මාන්තය සඳහා නව තාක්ෂණය

යොදාගැනීමටත් සිදු විය. මෙහිදී තාක්ෂණය ලෙස හැඳින්වූයේ, “මිනිසුන්ගේ වැඩ පහසු කරන ඕනෑම දේකට ය.”

පළමුවන හා දෙවන ලෝක යුද්ධ සමයේදී පැවතියේ කාර්මීකරණය තුළින් මහා බ්‍රිතාන්‍යය, ජර්මනිය, ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය වැනි රටවල ආර්ථිකයේ සිසු වර්ධනයක් පැවති යුගයකි. එකල විද්‍යාඥයින් විසින් මෙම යුද්ධවලට සමගාමීව නව සොයාගැනීම් රැසක් ද සිදු කරන ලදී.

තාක්ෂණයේ දියුණුවත් සමඟ නිපදවූ නවීන අවි ආයුධ, සන්නද්ධ රථ, බෝම්බ සහ යුද උපක්‍රම මෙන්ම ක්‍රිස්ටල් මෙන් වැනි මත්ද්‍රව්‍යයන්ගෙන් ජවය ලබාගත් යුරෝපය තුළ වඩාත්ම හිසරදයක් වූ ජර්මනිය පවා යටත්ව තිබූ පසුබිමක, ජපන් අධිරාජ්‍යය විසින් තම පරාජය භාර නොගත් පසුබිමක, තමාව යුද්ධය වෙත ඇදාගත් ජපානයේ නොපසුබස්නා උත්සාහය දුටු ඇමෙරිකාව විසින් ජපන් අධිරාජ්‍යය සුනු විසුණු කිරීම සඳහා “දියුණු තාක්ෂණයේ” අනුභවයින් පරමාණුක බෝම්බ නිපදවීමට තීරණය කළේ තම වැඩ පහසු කරගැනීමට ය. පළමු පරමාණුක බෝම්බය හිරෝෂිමාව වෙත එල්ල කළ අතර, එයින් ජපානය පරාජය භාර නොගත් හෙයින් දෙවන බෝම්බය නාගසාකි වෙත එල්ල කිරීමට ඇමෙරිකාවත්, සෝවියට් හමුදා විසින් ජපන් අධිරාජ්‍යය සතුව පැවති මැංචූරියාව ආක්‍රමණය කිරීමටත් තීරණය කළහ. දෙවන ලෝක යුද්ධයේ අවසානය සනිටුහන් වීමට මුල් වූයේ ඇමෙරිකානුවන් විසින් නාගසාකි වෙත එල්ල කළ පරමාණු බෝම්බ ප්‍රහාර ද නැතහොත්, සෝවියට් හමුදා විසින් මැංචූරියාව ආක්‍රමණය කිරීම ද යන්න තවමත් මතභේදාත්මක කාරණාවක් වුවත්, එයින් ජපන් අධිරාජ්‍යය පරාජය භාරගන්නා ලදී.

දෙවන ලෝක යුද්ධයෙන් යුරෝපය, නැගෙනහිර ආසියාව සහ බොහෝ යුරෝපීය හා ජපන් යටත්

විජිතයන් පීඩා විඳි අතර, පරමාණුක බෝම්බවල බලපෑම හේතුවෙන් අදටත් ජපානයේ විවිධ කායික හා මානසික විකෘතිතා සහිත දරුවන් ඉපදීමෙන් පිළිබිඹු වන්නේ “දියුණු” තාක්ෂණය ද?

එසේ නම් ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයට වියට්නාම් යුද්ධයේදී, වියට්කොං ගරිල්ලන්ගේ උපාය උපක්‍රම හමුවේ පරාජය වීමට සිදු වූයේ, ඇමෙරිකාවේ තාක්ෂණයෙන් “දියුණු” යුද උපකරණවලට වඩා වියට්කොං ගරිල්ලන්ගේ යුද තාක්ෂණය ඉහළ වූ නිසා ද?

මෙම කාලසීමාවෙන් පසු සෝවියට් පිළි සහ ඇමෙරිකාව පෙරටු කරගත් බටහිර කඳවුර අතර පැවති සීතල යුද්ධය සමයේදී බටහිර හිතවාදී ධනවාදී රටවල්, පළමුවන ලෝකය ලෙසත්, සෝවියට් හිතවාදී සමාජවාදී රටවල් දෙවන ලෝකයේ රටවල් ලෙසත්, පක්ෂග්‍රාහී නොවන සහ නොබැඳි රටවල් තුන්වන ලෝකයේ රටවල් ලෙසත් ලේබල් කිරීමෙන් පෙනී යන්නේ “දියුණු” සමාජ ක්‍රමයක් ද?

ඉන්පසු සංවර්ධිත, සංවර්ධනය වෙමින් පවතින හා ඌන සංවර්ධිත ලෙස ද රටවල ආදායම සහ ධනය මත පදනම්ව ලෝකයේ රටවල් බෙදා දැක්වීම තුළින් සමස්ත “දියුණුවක්” පෙන්වූම කරන්නේ ද?

එසේ ම වර්තමානයේදී ගෝලීය උතුර සහ ගෝලීය දකුණ ලෙස ද ලෝකය ප්‍රධාන කඳවුරු දෙකකට බෙදා වෙන් කිරීම පෙර කී වර්ගීකරණයන්ටත් වඩා අන්තවාදී වේ. මන්ද පෙර කී අවස්ථාවන්වල ලෝකය කඳවුරු තුනකට හෝ ඊට වැඩි ප්‍රමාණයකට වෙන් කළ ද මෙහිදී ලෝකය ප්‍රධාන කොටස් දෙකකට වෙන් කිරීම මඟින් ගෝලීය උතුරට, ගෝලීය දකුණ වෙත බලපෑම් කිරීමට පහසු වන අතර, අනාගතයේදී තුන්වන ලෝක යුද්ධයකට මගපෑදීමට පහසුවෙන්ම ඉඩකඩ ලැබේ.

වර්තමානයේ ලොව පුරා ජනප්‍රිය වෛද්‍ය ප්‍රතිකාර ක්‍රමය වන්නේ ඇලෝපති වෛද්‍ය ප්‍රතිකාර ක්‍රමයයි. එය ලොව පුරා ප්‍රචලිත වීමට බලපෑවේ එහි ඇති "දියුණු" ප්‍රතිකාර ක්‍රම ද නැතහොත් යටත් විජිත යුගයේදී යුරෝපීයයන් විසින් එක් එක් රටවලට ආවේණික වූ වෛද්‍ය ප්‍රතිකාර ක්‍රම විනාශ කිරීමට කටයුතු කිරීම ද?

වර්තමානයේ බෝ නොවන රෝග අතරින් වඩාත් ප්‍රචලිත හා මාරාන්තිකම රෝගය වන පිළිකාවට ඇලෝපති ප්‍රතිකාර ක්‍රමය අනුව ඵලදායී සහ සාර්ථක විසඳුමක් අදටත් සොයාගෙන නැත. එහෙත් විවිධ පාරම්පරික හා විවිධ රටවලට ආවේණික දේශීය වෛද්‍ය ක්‍රමවලට පිළිකාව සර්වප්‍රකාරයෙන්ම සුවපත් කළ හැකි වන්නේ කෙසේ ද? එසේ ම ශරීරය තුළ පිළිකාවන් වර්ධනය වීමට හේතු පාදක වන්නේ ද දීර්ඝකාලීන මානසික ආතතිය සහ වැරදි ආහාර පුරුදු ය. යුරෝපීයයන් විසින් මෙරට පැවති සාම්ප්‍රදායික ජන රටාව විකෘති කිරීමත්, ගෝලීය උතුර විසින් පාලනය කරන බහුජාතික සමාගම් විසින් නිෂ්පාදනය කරන විවිධ ආහාරපාන හා ඔවුන් විසින් නිර්මාණය කරන විවිධ ජීවන රටා මගින් පිළිකාව වර්ධනය වීමට ආහාර සපයයි. එසේ ම පිළිකාවට හා අනෙකුත් ඇලෝපති වෛද්‍ය ප්‍රතිකාර සඳහා යොදාගන්නා ඖෂධ සහ එන්නත් යනාදිය ද නිපදවන්නේ එම බහුජාතික සමාගම්වලට ම අනුබද්ධිත වූ සමාගම්වලිනි. කිසිවෙකු හෝ එම සමාගම් සහ ඔවුන්ගේ නිෂ්පාදන ප්‍රශ්න කළහොත් ඔහුට හෝ ඇයට සිදු වන්නේ මේ අප කතා කරන "දියුණු" සමාජය තුළ හඳුනා

නොගත් මරණයක් කරා ගමන් කිරීමට ය. එසේ ම බොහෝ විශ්වවිද්‍යාල සිසුන්ගේ අනාගත සිහිනය ද වන්නේ එවන් ප්‍රකට බහුජාතික සමාගමක් තම අනාගත රැකියා ස්ථානය බවට පත් කර ගැනීම වීම බේදාන්තයකි.

එසේ ම එළවළු, පලතුරු, මස්, මාළු, කිරි, බිත්තර යනාදී සෑම ආහාරයක් ම වැඩි අස්වැන්නක් බලාපොරොත්තුවෙන් සහ පළිබෝධකයන්ට ප්‍රතිරෝධයක් දැක්වීම සඳහා ඒවායින් ලැබෙන පෝෂණ ගුණය සහ සෞඛ්‍ය ආරක්ෂිත බව පසෙක තබා මෙම "දියුණු" ලෝකය තුළ නිපදවූ ඒවා ය.

තවද වර්තමානයේ ප්‍රචලිත හරිත නගර සංකල්පය ගත් කල නගරයන් කුඩා විසිතුරු පැළවලින් අලංකාර කිරීම ඵලදායී වේ ද? එම භූමියට ආවේණික වූ ශාක විනාශ කර දමා වෙනත් ප්‍රදේශයක හෝ වෙනත් රටක ශාකයක් ඒ වෙනුවට රෝපණය කර පරිසරය කොළ පාට කිරීම "දියුණුවක්" ද?

වර්තමානයේදී පැවති මෙම "දියුණු" සමාජ ක්‍රමය තුළ තමන්ට වරදින තෙක් තමාට එහි ඇති හයානක පැත්ත නොපෙනෙයි. එය හරියට “ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය තුළ කෙනෙක් අසාර්ථක වනතුරු ඔහුට පෙර ඉන් අසමත් වූවන්ගේ වේදනාව නොදැනෙන්නාක් මෙනි.”

අභිමාන් ඩයස්
නෙවන වසර

ආදර්ශ 2

දිනක් මාගේ සමාජ මාධ්‍ය ගිණුමක් වෙත විශ්වවිද්‍යාලයේම සිටින යුවතියකගෙන් පණිවිඩයක් ලැබිණි. එතෙක් ඇය හා මා ගනුදෙනු කර තිබුණේ සිනහුවෙන් පමණි. විශ්වවිද්‍යාලය තුළ ඇය ජනප්‍රිය වර්තයක් වූ අතර බොහෝ තරුණයින් ඇයට ප්‍රියතාවයක් දක්වන්නට ද වූහ.

මා පෙර කී සිද්ධියෙන් පසු අපි කතාබස් කිරීම ආරම්භ කළෙමු. ඉන්පසු ක්‍රම ක්‍රමයෙන් අපගේ සම්බන්ධය මිතුරුමක් දක්වා වර්ධනය විය. ඇයව ඇසුරු කරන විට සහ ඇය සමඟ කතාබස් කරන විට මාගේ සිත තුළ ඇය පිළිබඳව යම් ආලවන්ත හැඟීමක් මෝදුවන්නට විය. ඒ මන්දයත් මාගේ මැණියන් මා හට දක්වන සෙනෙහස ඇය තුළින් මා දුටු බැවිනි. එසේම ඇය සතු වූ අද්විතීය ගායන හැකියාව මාගේ හදවතට තදින් කාවැදී තිබුණේ සංගීතය පිළිබඳව මා තුළ ඇති අධික ආශාව නිසා වන්නට ඇත. තවද, ඇය මා පිළිබඳව නිරතුරු සොයා බැලුවාය. මා පිළිබඳව ඇය විශේෂ අවධානයකින් සිටින බව මා හට පසක් විය. ඇයගේ මෙම ක්‍රියාකලාපයන් නිසා මා තුළ ඇය කෙරෙහි වූ හැඟීම තවදුරටත් උත්ප්‍රේරණය විය.

ටික කලකට අපි දුරස්ථ වීමු. නමුත් එය කිසිසේත්ම ගණන් ගත යුතු තරම් කාලයක් නොවීය. මේත් සමඟම මා තුළ ඇය පිළිබඳ ඇති හැඟීම ඇයට පැවසිය යුතු යැයි මා හට සිතුණි. කෙසේ වෙතත් ඇය මා හට වඩා වසරක් පමණ වැඩිමහල් වූවාය. එහෙයින් මෙය පැවසීමට මාගේ සිතේ යම් චකිතයක් නොවූවාම නොවේ. අවසානයේදී මම ඇයට පැවසුවෙමි.

බලාපොරොත්තු වූ ලෙසම ඇයගේ ප්‍රතිචාරය වූයේ ඇගේ සිතේ මා පිළිබඳව එවන් හැඟීමක් නොමැති බවයි. එසේම ඇය විවාහ වීමට කැමති ඇයට වඩා

සිව් වසරක් පමණ වැඩිමහල් අයෙකු සමඟ බව ද ඇය පැවසුවාය. ඇය මා හා පවසා ඇති දෑ සහ අප ඇසුරු කළ ආකාරය සිහිකරන විට, ඇය තුළ මා පිළිබඳව අංශුමාත්‍රයක හෝ කැමැත්තක් නොතිබූ බව විශ්වාස කිරීමට තරම් මා දඩබ්බර වන්නේ, අතීත ප්‍රේම අන්දරවලින් මා තෙමිපරාදු වී නොමැති නිසා වන්නට ඇත. නමුත් විචක්ෂණශීලී ලෙස බැලූ කල ඇය ප්‍රකාශ කරන දේ සත්‍ය යැයි විටෙක මට ද සිතේ. මෙහි වූ තවත් රසවත් දෙයක් නම් ඇයගෙන් මා හට ලැබුණු පණිවිඩය, වැරදීමකින් ඇය අතින් මාගේ ගිණුමට පැමිණ තිබීමයි.

ඊට වසරකුත් සය මසකට පමණ පෙර විශ්වවිද්‍යාලයට ඇතුළත් වූ කාලයේදී, එහි වූ යම් ලියකියවිලි ප්‍රමාණයක් සැකසීම සඳහා මම ශිෂ්‍යාවකට උපකාර කළෙමි. පසුව අපි මිතුරන් බවට පත් වූවෙමු. ඇය තුළ මා පිළිබඳව ආදර සිතක් පහළ වී ඇති බව මා හට දැනගන්නට ලැබුණේ පසුවය. මාගේ තුන් සිතකවත් එවන් හැඟීමක් නොතිබූ නිසාත්, ඇගේ ක්‍රියාකලාපයන් තුළින්වත් එවන් යමක් මා හට නොහැඟුණු නිසාත් මෙය ඇසීමෙන් පසු මාගේ සිත මහත් සේ කැලඹීමට පත් විය. කෙසේ වෙතත් ඇයට මා ඇලුම් නොකළමුත්, ඇ සතු වූ දිගු කේෂ කල‍්‍යාණයට නම් මම පෙම් කළෙමි. අපගේ සම්බන්ධය පෙම් සබඳතාවක් තෙක් දුරදිග ගියේ නැත; මිතුරන් ලෙසම කල් ගත කළෙමු. පසුව ඇය විශ්වවිද්‍යාලයේ වෙනත් සිසුවෙකු සමඟ පෙමින් බැඳුණාය. එය සැලවීමෙන් පසුව මාගේ සිතෙහි යම් ඊර්ෂ්‍යාවක් එල දරන්නට විය. මේ පුවතත් සමඟ මා ඇය සමඟ පැවැත්වූ මිතුරු සබඳතාවෙන් ද ඇත් වීමට තීරණය කළෙමි. මන්දයත් ඒ ඔවුන්ගේම සුබසිද්ධිය උදෙසාය.

විශ්වවිද්‍යාලය තුළ ගෙවුණු මේ කාලය තුළ මා හට ප්‍රියතාවයක් දැක්වූ තවත් යුවතියන් ද වූහ. නමුත් ඔවුන් පිළිබඳව එවන් හැඟීමක් නොවූ නිසා මා ඔවුන්ගේ මායා බන්ධනවලට හසු නොවී සිටීමට වගබලා ගත්තෙමි. අදටත් අපි හොඳ යාළුවන් ලෙස සිටින්නෙමු.

එසේම මාගේ සිත්ගත් තවත් එක් යුවතියක් ද වූවාය. ඇය මා හට පැවසුවේ "ආදරේ කියන්නේ වේදනාවක්" බවයි.

අවසන් වරට මා හට ප්‍රකාශ කිරීමට ඇත්තේ "මිනිස්සු වෙනස් වෙනවා. හැමෝම අපිට ආදරේට

ආවට, සමහරු ඇත්තටම ආදරේට එන්න පුළුවන්, නැත්නම් වෙන මොකක් හරි දෙයක් නිසා එන්න පුළුවන්. කාලෙකදි මිනිස්සු යම් යම් හේතු කාරණා නිසා අපෙන් වෙන් වෙනවා. එතකොට අපි ඒ වෙන්වීම දරාගන්න ඕනෙ. මිනිස්සු අපි එක්ක දිගටම ඉන්නවා කියන එක ඔළුවෙ තියාගන්න නරකයි. සමහර අය time pass කරන්න එන්න පුළුවන්, සමහර විට අපිට වඩා හොඳ කෙනෙක් හම්බවෙලා යන්න පුළුවන්."

අභිමාන් ඩයස්
තෙවන වසර

අවසන් දැවැන්තයාගේ සමුගැනීම

ඒ 1943 වර්ෂයේ අග භාගයයි. 1935 දී පිහිටුවනු ලැබූ ජර්මානු ක්‍රිග්ස්මැරිනය (නාවික හමුදාව) මේ වන විට එහි පරිහානිය කරා ශීඝ්‍රයෙන් ගමන් කරමින් තිබුණි. 1939 වසරේ *Admiral Graf Spee* නෞකාවේ ගිලී යාමෙන් ඇරඹී එය 1941 දී සිය ශ්‍රේෂ්ඨතම නිර්මාණය වූ *KMS Bismarck* හි ගිලී යාමෙන් අනතුරුව, මේ වන විට අමුද්‍රව්‍ය හා ශ්‍රම හිඟය හේතු කොටගෙන *Graf Zeppelin* වැනි දැවැන්ත ගුවන්යානා ප්‍රවාහන නෞකා පවා සිය අංගන තුළම අත්හැර දමන තත්ත්වයට පත්ව තිබිණි. ජර්මානු අධිකාරියේ ප්‍රියතම අවිය වූ දහසකට අධික යු-බෝට්ටු සබ්මැරීන් බලසනය ද ප්‍රහාර හමුවේ දිනෙන් දින විනාශ වෙමින් පැවති පසුබිමක, ඔවුන්ගේ අවසන් බලාපොරොත්තුව තවමත් උතුරු මුහුද පිරමින් සිටියේය.

නමින් *ෂාර්නෝස්ට් (Kriegsmarine Ship Scharnhorst)* වූ එම දැවැන්තයා ඒ වන විට අත්ලාන්තික් මෙහෙයුම් සඳහා ජර්මනියට තිබුණු අවසන් Battleship යාත්‍රාව විය. දෙවැනි ලෝක යුද්ධයේදී ජර්මානුවන් සතුව ප්‍රධාන Battleship යාත්‍රා 4ක් තිබුණු අතර, එයින් *Bismarck* හා *Gneisenau* ඒ වන විටත් අවසන් ගමන් ගොස් තිබුණි. *Kriegsmarine* හි විශාලතම යාත්‍රාව *Tirpitz*, බ්‍රිතාන්‍ය සබ්මැරීන් ප්‍රහාරයක් හමුවේ දැඩි ලෙස අබලන්ව පැවැති අතර, එම නිසා *Scharnhorst* ඔවුන්ගේ අවසන් ප්‍රහාරකයා විය. ජර්මානුවන් සතුව තවදුරටත් බර පන්තියේ ක්ෂය 4ක් තිබුණද, ඒ සියල්ල බෝල්ටික් මෙහෙයුම් වෙනුවෙන් යොදවා තිබුණි.

Scharnhorst හා එහි සහෝදර නෞකාව වූ *Gneisenau*, යුද්ධයේදී ජර්මනියට විශාල සේවයක් කළ නෞකා යුගලයකි. 1935 ජුනි මස

විල්හෙල්ම්ෂවන්හි පිහිටි නාවික අංගනය තුළ ඉදිකිරීම් ආරම්භ කළ *Scharnhorst*, 1939 ජනවාරි මස නාවික යාත්‍රාවක් ලෙස සක්‍රීය සේවයට පත් කරන ලදී. ටොන් 38,100ක් වූ මෙම දැවැන්තයින් දෙදෙනාටම එහි ප්‍රධාන අවිය ලෙස සමකාලීන බොහෝ නැව්වලට වඩා කුඩා වූ අඟල් 11 තුවක්කු 9ක් සවි කළ අතර, ඒවා එකක තුවක්කු 3 බැගින් ටර්ට් 3ක - නැවේ ඉදිරිපස 2ක් හා පිටුපස ටර්ට් 1ක් - ලෙස පිහිටුවා තිබුණි. ජර්මානු සම්ප්‍රදාය අනුව මෙම Turret 3 පිළිවෙලින් ඇන්ටන්, ඛෘනෝ හා සීසර් ලෙස හඳුන්වන ලදී. නෞකාවල ද්විතියික බැටරිය ලෙස අඟල් 5.9 තුවක්කු 12 බැගින්ද, ගුවන් නාශක බැටරිය ලෙස අඟල් 4.1, 1.5 හා 0.8 ප්‍රමාණයේ තුවක්කු 40ක් ද සවි කර තිබුණු අතර, වෙනත් යාත්‍රාවන් 2කින් ඉවත් කළ 533mm ටෝපිඩෝ වියුබ් 6ක් නැවේ පිටුපස අර්ධයන්හි පිහිටුවා තිබුණි.

ගුවන්යානා කැටපෝලයක්ද උපරිම ගුවන්යානා 3ක් ද එක් නැවක පැවැති අතර, සාමාන්‍ය Battleship එකකට වඩා තරමක් සැහැල්ලු 350mm ප්‍රමාණයේ සන්නාහයකින් නැවේ ප්‍රධාන කොටස් සඳහා ආරක්ෂාව සලසා තිබිණි. මෙම නැව් ද්විත්වයේ පැවැති සුවිශේෂී ලක්ෂණය වූයේ ඒවායේ තිබූ අධික වේගයයි. නොට් 31.5ක සුපිරි වේගය උතුරු කලාපයේ සියලුම නැව් පරදවා යන මට්ටමේ විය. එම නිසා බ්‍රිතාන්‍ය නැව් වෙත පහරදී ඉක්මනින් පලායාමට ඒවාට හැකියාව ලැබුණි. නවීන හා අධිවේගී එන්ජින් පද්ධතියක් සුවිශේෂී Clipper Bow හැඩයත් එම විශේෂ වේගය ලබා ගැනීමට හේතුව විය. බ්‍රිතාන්‍ය වෙළඳ යාත්‍රාවන්ට එරෙහිව බොහෝ ප්‍රහාර මොවුන් එල්ල කළ අතර, උතුරු මුහුදේදී *HMS Glorious* ගුවන්යානා ප්‍රවාහකය හා එහි

Destroyer යාත්‍රා දෙක ගිල්වනු ලැබුවේද *Scharnhorst* හා *Gneisenau* විසිනි.

Gneisenau 1942 දී අලුත්වැඩියා කටයුත්තකට නෝර්වේහි Gotenhafen (වර්තමාන පෝලන්තයේ Gdynia) වරායේ නැංගුරම් ලා තිබියදී, බ්‍රිතාන්‍ය ගුවන් ප්‍රහාරයකට ලක්ව එහි අවි ගබඩාවක් පුපුරා යාමට ලක්විය. මහත් හානියකට ලක්වූ එය වහාම අලුත්වැඩියා අංගනයකට මාරු කළත්, 1943 මුලදී නායක ඇඩ්මිරල් හිටිලර් නියෝග කළේ නැවේ නඩත්තු නවතා දමා එහි කොටස් වෙනත් කටයුතු සඳහා යොදාගන්නා ලෙසයි. එලෙස *Gneisenau* සටනකින් තොරවම අවසන් ගමන් ගියේය.

1943 වර්ෂයේ අගභාගයේදී නෝර්වේහි ජර්මානු නාවික බලඇණිය සමන්විත වූයේ *Scharnhorst* හා තවත් Destroyer යාත්‍රා 5ක් මගිනි. එම වසරේ දෙසැම්බර් මස 22 දා ප්‍රොම්සෝව බටහිරින් සැතැපුම් 460ක් දුරින් සෝවියට් දේශය වෙත යන නැව් 20කින් සමන්විත නැව් මුළුවක් පිළිබඳව ලුෆ්ට්වාෆ් ඔත්තු බැලීමේ යානයක් මගින් නාවික විධානයට දැනුම් දුන් අතර, එම බලඇණියට පහර දීම සඳහා *Scharnhorst* යෙදවීමට ජර්මානු අධිකාරිය තීරණය කළේය.

ඒ අනුව 1943 දෙසැම්බර් 25 දින 19:00 පැයට *Scharnhorst* හා එහි පරිවාරක Destroyer යාත්‍රා 5 වරායෙන් පිටත් වූහ. අද්මිරාල් එරික් බේ, *Scharnhorst* මත අණ දෙමින් සිටියේය. එම මෙහෙයුම පිළිබඳව එරික් බේ සිටියේ යම් අවිනිශ්චිත බවකිනි. මන්ද, ශීත කාලය එළඹී තිබුණු හෙයින් අවුරුද්දේ එම කාලය තුළ දිවා ආලෝකය පැය 5ක් වැනි කාලයකට සීමා වූ අතර, ඒ වන විට බ්‍රිතාන්‍ය නැව් සතුව නව වැඩි පරාසයක රේඩාර් පද්ධති පිහිටා තිබීම නිසා අඳුරේදී ඔවුන්ගේ ප්‍රහාරක හැකියාව ඉහළ තත්ත්වයක පැවතීම හේතුවෙනි.

පිටත් වී පැය 4ක් වන විට ඔවුන් විවෘත මුහුදේ සිටි අතර මූලස්ථානයෙන් ලද උපදෙස් අනුව කටයුතු කරමින් සිටියහ. නමුත් ඔවුන් නොදන්නා කරුණ වූයේ එනිශ්ශා කේතය බිඳ දමමින් බ්‍රිතාන්‍යයන් ඒ මොහොතේ *Scharnhorst* හා Fleet Command අතර වූ එම කේත පණිවිඩ සියල්ල විකේතනය කරමින් සිටි බවයි.

උදෑසන එළඹීමේදී *Scharnhorst* සිය පරිවාර යාත්‍රා 5 'Line Screening' සඳහා පිටත් කරන ලද්දෙන්, අද්මිරාල් එරික් බේ කිසිදු ආරක්ෂාවක් නොමැතිව නෞකාව මෙහෙයවමින් සිටියේය. ඔවුන් ආරක්ෂාකාරීව Radio Silence තත්ත්වයක සිටි හෙයින් සිය Radar ද ක්‍රියා විරහිත කර තිබිණි. එදින උදෑසන 09:21ට එක්වරම *Scharnhorst* මතට ඡෙල් වෙඩි ප්‍රහාරයක් එල්ල වූයේ සියල්ලන් මවිතයට පත් කරමිනි.

පෙර දින මධ්‍යම රාත්‍රියේදී ජර්මානු පණිවිඩ ග්‍රහණය කර ගැනීමෙන් අනතුරුව බ්‍රිතාන්‍ය නාවික කණ්ඩායම් 2ක් *Scharnhorst* සොයා උතුරු මුහුදේ ස්ථානගත කර තිබුණි. අද්මිරාල් රොබට් බර්නට් එයින් කුඩා බලඇණිය වූ *HMS Belfast*, *HMS Norfolk* හා *HMS Sheffield* යන ක්‍රාසර්වලීන් යුත් බලඇණියට අණ දෙමින් සිටි අතර, සිය දිගු දුර රේඩාර් මගින් පෙර සිටම *Scharnhorst* හඳුනාගෙන සිටි *HMS Belfast* විසින් තැබූ Shell ප්‍රහාරයන් මෙලෙස එය මතට එල්ල විය.

Belfast හා *Norfolk* ප්‍රහාර එල්ල කිරීමෙන් අනතුරුව *Scharnhorst* ද සිය අහල් 11 අවි මතින්

වෙඩි තැබීය. සටන අතරතුරදී බ්‍රිතාන්‍ය යාත්‍රාවන්ටද හානි වුවත්, එක් බ්‍රිතාන්‍ය වෙඩිල්ලක් *Scharnhorst*ගේ රේන්ජ්ගයිනික්සර් සහිත ඉදිරි රේඩාර් ඇන්ටනාව විනාශ කරන ලද්දේ නොකාව අර්ධ වශයෙන් අන්ධභාවයට පත් කරමිනි. වහාම දකුණට හැරී *Scharnhorst* එතනින් පැනගියේ, විශාල වටයක් ගමන් කර නැගෙනහිරින් යළි මතු වීමේ අපේක්ෂාවෙනි.

නමුත් *HMS Belfast* දිගින් දිගටම *Scharnhorst* පසුපස හඹා එමින් සිටි අතර දහවල් 12:30ට පමණ නැවත එම නොකා 2 මුණගැසී සටනක් ඇති විය. එතැනින්ද සිය අද්විතීය වේගය භාවිතයෙන් පලා යන *Scharnhorst* දහවල් 13:45ට සිය Destroyer යාත්‍රාවන්ට පණිවිඩයක් යවන්නේ වහාම මෙහෙයුම නතර කර දමා ආපසු යන ලෙසටයි. ඒ වන විට *Scharnhorst* ද නැවත කඳවුර බලා ගමන් කරමින් සිටි අතර ඔවුන් ඉදිරියෙන් තවත් නාවික බලඇණියක් සිටින බවත් *HMS Belfast* තවමත් සිය පසුපසින් එන බවත් අද්මිරාල් බේද්ලන් සිටියේ නැත.

මේ වන විට *Scharnhorst* ඉතා කෙටි පරාසයක් තිබූ සිය පසුපස Radar යන්ත්‍රය උපයෝගී කරගනිමින් සිටියේය. Radar Gunnery සම්පූර්ණයෙන්ම පාහේ නැතිව තිබුණු ඒ මොහොතේ ඔවුන් ප්‍රහාර එල්ල කිරීම සඳහා භාවිතා කළේ සිය පැරණි Optical Gunnery හෙවත් දෘශ්‍ය ඉලක්කකරණ පද්ධතියයි. අඳුර තිබූ පසුබිමක ශීතල ඉක්මනින්ම පැතිර ගොස්, සවස් යාමයේ එතෙක් *HMS Belfast*ගේ තොරතුරු

අනුව ජර්මානුවන් එතෙක් බලාගෙන සිටි අතෙක් විශාල බ්‍රිතාන්‍ය බලඇණියට සවස 16:20ට පමණ *Scharnhorst* මුණගැසිණි. අද්මිරාල් බ්‍රෑස් ෆ්‍රේසර් විසින් අණ දුන් එයට KGv පන්තියේ Battleship යාත්‍රාවක් වූ *HMS Duke of York* ද, *HMS Jamaica* හා පරිවාරක Destroyer යාත්‍රා 4ක් ද අයත් විය.

HMS Belfast විසින් ප්‍රදේශය පුරා එළිය විහිදවන ලෙස Illumination Shell ප්‍රහාරයක් අහසට එල්ල කරන ලදී. ඒ මොහොතේම *HMS Duke of York* කිලෝමීටර 12ක් දුර සිට *Scharnhorst* වෙත පහර දුන්නේය. බ්‍රිතාන්‍යයන්ගේ ශෙල් ප්‍රහාර වරුසාවන් හමුවේ *Scharnhorst*ගේ ටර්ට් රැසකට අලාභහානි වූ අතර ඔවුන්ට තිබුණු එකම විකල්පය වූයේ බේරී පලායාමයි. ප්‍රහාරයන් හමුවේ සවස 18:00 පමණ වන විට *ෂාන්හෝස්ට්* හට ඉතිරිව තිබූයේ 'සිසර්' අට්ටාලයේ තුවක්කු 3 පමණි.

නමුත් අවාසනාවන්ත ලෙස එවෙලේ *Duke of York* එල්ල කළ ෂෙල් 14 ක් *Scharnhorst*ගේ බදේ වැදී පුපුරා යන්නේ එහි බොයිලේරුවක් විනාශ කරමිනි. එයින් නැවේ අද්විතීය වේගය පැන යාමට නොහැකි ලෙස නොට 8 දක්වා පහත වැටුණි.

Scharnhorst හා *Duke of York* අතර වෙඩි හුවමාරු වෙද්දී *Admiral Bruce Fraser*ගේ නියෝගය පරිදි සතුරු නැව වෙත ළංවෙමින් සිටි Destroyer යාත්‍රා 4 විසින් පරාසයට ලංවූ වහාම සිය ටෝපිඩෝ දියත් කළහ. එයින් Torpedo 4ක් නැවේ වැදී මහත් හානියක් කරමින් පුපුරා ගියේය. *Fraser*ගේ අණ පරිදි *HMS Jamaica* හා *HMS Belfast* අබලන් වූ *Scharnhorst* ගිල්වා දැමීම සඳහා එහි සම්පයටම ගොස් තවදුරටත් ප්‍රහාර එල්ල කළහ. සටන අවසන් වන විට *Duke of York* සැල්වෝ 52ක් පමණ වෙඩි තබා තිබුණි.

සවස 19:45ට *Scharnhorst* එහි දකුණු පසට හැරී පෙරළී ගිලී ගියේ නැවේ සිටි 1,968 දෙනෙකු මුහුදට ඇද දමමිනි. නැවේ විශාල පිපිරීමක්ද ඇසුණු බව බ්‍රිතාන්‍යයන් වාර්තා කළ අතර, ඉක්මනින්ම නෞකාව ඉන්පසු මුහුදේ සැඟව ගියේය. අදුරු උතුරු මුහුදේ *Scharnhorst* ගිලී යාමෙන් දිවි බේරා

ගැනීමට සමත් වූයේ නාවිකයන්ගෙන් 36 දෙනෙක් පමණි. ඒ සිතල නත්තලට පසු දිනය වූ 1943 දෙසැම්බර් 26 වැනිදාය.

මිනිල ඉන්දිවර
තෙවන වසර

දත්ත මූලාශ්‍ර

Imperial War Museums. (n.d.). The Battle of the North Cape.
<https://www.iwm.org.uk/history/iwm/hms-belfast/north-cape>

Naval History and Heritage Command. (n.d.). Scharnhorst. U.S. Navy.
<https://www.history.navy.mil/content/history/museums/nmusn/explore/photography/>

Battle of the North Cape. (n.d.). In Wikipedia. Retrieved October 22, 2026, from
https://en.wikipedia.org/wiki/Battle_of_the_North_Cape

රුසියානු සබ්මැරීනයක් ගොඩගත් ඇමරිකාවේ රහසිගත මෙහෙයුම

Project Azorian හෙවත් ඇසෝරියන් ව්‍යාපෘතිය හැඳින්වෙන්නේ සිතල යුධ සමයේදී සිදු වූ ඉතාමත් සංකීර්ණ, රහසිගත හා මිල අධික බුද්ධි මෙහෙයුම් අතුරින් එකක් ලෙසිනි.

1968 වසරේදී පැසිෆික් සාගරයේ යාත්‍රා කරමින් තිබූ K-129 නම් සෝවියට් සබ්මැරීනය න්‍යෂ්ටික මිසයිල 4 ක් සහ නාවිකයන් 70දෙනෙකු ද සහිතව උතුරුදිග පැසිෆික් සාගරයේ අනතුරකට ලක්ව මුහුදුබත් විය. අනතුරෙන් පසුව සබ්මැරීනය සොයාගැනීමට සෝවියට් දේශය මාස දෙකක් පුරාවට මහා පරිමාණ මෙහෙයුමක් සිදු කළද, ඔවුන්ට එහි කිසිදු හෝඩුවාවක් සොයාගැනීමට නොහැකි විය. මෙම සිදුවීම ඇමරිකාවට අසන්නට ලැබීමත් සමඟ, සෝවියට් න්‍යෂ්ටික අවි පිළිබඳ දැනගැනීමට මෙය ඉතා වටිනා අවස්ථාවක් ලෙස සැලකූ CIA සංවිධානය, ඔවුන්ගේ තාක්ෂණය උපරිමයෙන් යොදා සබ්මැරීනය සොයා ගැනීමට මෙහෙයුමක් දියත් කරන ලදී.

විශේෂයෙන්ම ඇමරිකාව මෙවැන්නකට අතගැසුවේ R 21 වර්ගයේ සෝවියට් න්‍යෂ්ටික මිසයිල කිහිපයක් මෙම සබ්මැරීනයේ වූ හෙයිනි. R-21 යනු සබ්මැරීනයක සිට නිකුත් කළ හැකි (SLBM) පළමු සෝවියට් න්‍යෂ්ටික මිසයිල වර්ගයයි. සෝවියට් න්‍යෂ්ටික මිසයිල තාක්ෂණය අධ්‍යයනය කිරීමට හැකිවීම ඇමරිකාවට මේ හරහා ලැබෙන එක් වාසියක් වූ අතර, සෝවියට් නාවික කේත කියවීමට හැකි උපකරණ සබ්මැරීනය තුළ අනිවාර්යයෙන්ම අඩංගු විය හැකි බවටද ඇමරිකානුවන්ගේ විශ්වාසය විය.

සබ්මැරීනය සොයා ගිය CIA වෙතට අවශ්‍ය වූ ඔත්තුව ලැබුණේ ඔවුන්ගේම දත්ත මධ්‍යස්ථානයකිනි. 1968 මාර්තු 8 වනදා

කැලිෆෝනියාවේ Point Zur නම් මධ්‍යස්ථානයට පිපිරීමකින් ඇතිවූ ඉතා කුඩා සංඛ්‍යාතයක තොරතුරක් ලැබී තිබුණි. එය විශ්ලේෂණය කිරීමෙන් පසු හවායි වෙතට නාවික සැතපුම් 1,900ක් උතුරින් පිහිටි ස්ථානයකින් එම සංඛ්‍යාතය නිකුත් වූ බවට සොයා ගන්නා ලදී. සබ්මැරීනය අනිවාර්යයෙන් එම ස්ථානයේ තිබිය යුතු බව CIA සංවිධානයේ අදහස විය.

එම ස්ථානය අධ්‍යයනය කිරීම සඳහා USS Halibut නම් සබ්මැරීනය එම ස්ථානයට පිටත් කෙරිණි. ඔත්තුව නිවැරදිය. ගිලී ගිය සබ්මැරීනය එම ස්ථානයේ අඩි 16,000ක් ගැඹුරේ තැන්පත්ව තිබිණි. දැන් ඔවුන්ට අවශ්‍ය වූයේ සබ්මැරීනය ගොඩ ගැනීමටයි. Operation Valley Dollar මෙහෙයුම යටතේ ගිලුණු සබ්මැරීනයේ ඡායාරූප 20,000ක් පමණ රැස් කරගත් CIA සංවිධානය ඒ ඡායාරූප අනුසාරයෙන් 1970 වසරේදී සබ්මැරීනය ගොඩ ගැනීම සඳහා රහසිගත සැලසුමක් සකස් කරන ලදී. ඇමරිකානු ආරක්ෂක ලේකම් මෙල්වින් ලේයාර්ඩ්ගේ අත්සනින් යුතු ඒ සැලසුමට ජනපති රිචඩ් නික්සන්ගේ අනුමැතිය ලැබීමත් සමඟ මෙහෙයුම CIA සංවිධානය වෙත භාර දෙන ලදී.

භාරදූරම කාර්යය ඇරඹුණේ ඉන්පසුවයි. CIA සංවිධානය මේ සඳහා තෝරාගෙන තිබුණේ ඉතා අපහසු මාර්ගයකි. ඔවුන්ගේ සැලසුමට අනුව සබ්මැරීනය ගොඩ ගනු ලබන්නේ විශේෂිත නෞකාවක් මගිනි. නැවේ පතුළ විවර කළ හැකි පියනක් ලෙස පැවැතිය යුතු වූ අතර, සබ්මැරීනය අල්ලා ගනු ලබන්නේ එම විවරය තුළින් එළියට දමන අඩි 60ක දිගින් යුත් යකඩ කේබල් මගින් අල්ලා ගත් අඩුවක් මගිනි. අඩුව මගින් උඩට ගෙන එන සබ්මැරීනය නැව තුළම තැන්පත් කළ හැකි විශේෂිත තටාකයක් ද තිබිය යුතු විය.

ඒ අනුව මෙම නැව ප්‍රධාන කොටස් තුනකින් සමන්විත වේ.

1. නෞකාව
2. සබ්මැරීනය ගොඩගන්නා අඩුව
3. සබ්මැරීනය තැන්පත් කරන තටාකය

මෙහිදී වැඩි අවධානයක් යොමු කළ යුතු වූයේ නැව කෙරෙහිය. තනි නැවක් මගින් සබ්මැරීනයක් ගොඩ ගැනීම පහසු කාර්යයක් නොවේ. විශේෂිත තටාකය ජලයේ ගිල්විය හැකි එකක් විය යුතු අතර එය ඇමරිකාව වෙත පැමිණි පසු තටාකය ගිල්වා දැමීමෙන් සබ්මැරීනය පිටතට ගැනීම සිදුවිය. මෙහෙයුමේ රහස්‍යගතභාවය සලකා බලා ඒ වන විටත් ගැඹුරු මුහුදේ කැණීම් කටයුතුවල පුරෝගාමියකු වූ *Global Marine Incorporation* ආයතනය වෙත නෞකාවේ ඉදිකිරීම් කටයුතු භාරදුනි. ඔවුන් මීට පෙරත් CIA වෙත මෙවැනි මෙහෙයුම් සඳහා උදව් කර තිබුණි. ෆිලඩෙල්ෆියාවේ 'ද සන්' නැව් අංගනයේ "හියුස් ග්ලෝමර් එක්ස්ප්ලෝරර්" ලෙස නම් තැබූ එම නෞකාව ඉදි වූ අතර විශේෂිත අඩුව නිර්මාණය කරන ලද්දේ ලොක්හීඩ් සමාගම විසිනි.

ව්‍යාපෘතියට සම්පූර්ණ අරමුදල් යොදවන ලද්දේ CIA සංවිධානය වූවද, රහස්‍යගතභාවය ආරක්ෂා කිරීම පිණිස කෝට්පති ව්‍යාපාරික හොවාර්ඩ් හියුස්ගේ ආයතනයේ නමට නෞකාව ලියාපදිංචි කරන ලද්දේ ය.

මෙම දැවැන්ත මෙහෙයුම ලෝකයෙන් වසන් කරන්නට එක්සත් ජනපදය සාර්ථක සැලැස්මක් නිර්මාණය කර තිබිණි. සියලු මාධ්‍ය ඔස්සේ ප්‍රසිද්ධ කර තිබුණේ මෙය මුහුදු පත්ලේ ඛනිජ කැණීමේ මෙහෙයුමක් බවයි. *New Scientist* සඟරාව මගින් වාර්තා කළේ එම නෞකාව මගින් දිනකට ටොන් 5,000ක ඛනිජ ද්‍රව්‍ය කැණනු ඇති බවටය.

1974 ජූනි 20 දා එක්සත් ජනපදයේ කැලිෆෝර්නියාවේ සිට ගමන් ඇරඹූ *Hughes Glomar Explorer* නෞකාව, සබ්මැරීනය ගිලීගිය ප්‍රදේශයට 1974 ජූලි 4 වන විට පැමිණීමට සමත් වූවාය. එතැන් පටන් ඇරඹුණු සබ්මැරීනය ගොඩ ගැනීමේ මෙහෙයුම මාසයක් පුරා සිදුකරන ලදී. නමුත් එම කාර්යය තමන්ට රිසි පරිදි නිව්සැනසිල්ලේ කිරීමට ඇමරිකානුවන්ට අවස්ථාවක් නොලැබුණේ, එම කාලසීමාව තුළ සෝවියට් නෞකා 2ක් ද *Hughes Glomar Explorer* නෞකාව අවට ප්‍රදේශයේ සැරිසැරීමට පටන් ගැනීමත් සමඟිනි. සෝවියට් නැව් එම මුහුදු කලාපයේ සැරිසැරුවේ තම සබ්මැරීනය ගොඩගැනීමේ ඇමරිකානු උත්සාහයක් ගැන සැකසිනීම නිසා බව පසුකාලීනව අනාවරණය වී

තිබේ. එවැන්නක් සිදුවේ නම් වහාම එය වැළැක්වීමට ක්‍රියා කරන ලෙස සෝවියට් නාවික හමුදාවට උපදෙස් ලැබී තිබුණද, සබ්මැරීනය ගිලිහිය ස්ථානය සෝවියට් දේශය විසින් නිවැරදිව හඳුනාගෙන නොතිබූ නිසා එවැන්නකට ඉඩ නොලැබුණි.

සෝවියට් නෞකාවල නිරීක්ෂණයට ලක්නොවී සුක්ෂ්මව සබ්මැරීනය ගොඩගැනීමට ඇමරිකානුවන්ට සිදුවිය. සෝවියට් හෙලිකොප්ටර්, *Hughes Glomar Explorer* නෞකාවේ තට්ටුව මත ගොඩබෑම වැළැක්වීමට එහි පටය අවුරා දමන ලදී. නමුත් සබ්මැරීනය මතුපිටට ගෙන එද්දී එහි සුන්බුන් සාගරය මතුපිට ඉලිප්සිමට තිබෙන ඉඩ නිසා මෙහෙයුම සෝවියට් නාවික හමුදාවට අනාවරණය වීමේ අවදානමක්ද තිබිණි.

1974 අගෝස්තු මාසයේ 4 වනදා සබ්මැරීනය මතුපිටට රැගෙන ඒමේදී එහි කොටසක් යළි කඩා වැටීමට ලක්වූ අතර, ඉතිරි වූයේ ඉන් 2/3ක කොටසක් පමණි. මෙම අසාර්ථකත්වයට බලපෑවේ සබ්මැරීනය ඩැහැගැනීමට නිර්මාණය කර තිබූ උපකරණයේ ලෝහ නිය යක්තිමත් ලෝහයෙන් නිර්මාණය කර තිබුණත් ඒවා නැමෙන සුළු නොවීමයි. ගොඩගත් කොටසින් ද CIA සංවිධානය බලාපොරොත්තු වූ දෙය නොලැබුණි.

ඒ තුළ තිබී ටෝරිසඩෝ දෙකක් ගොඩගන්නා ලද අතර, ඊට අමතරව සෝවියට් නාවිකයන් හයදෙනෙකුගේ මළසිරුරුද හමු විය. ඒවා ලෝහ

දත්ත මූලාශ්‍ර

Newman, J. G. (2025, December). Inside Project Azorian. *Naval History*, 39(6).
<https://www.usni.org/magazines/naval-history/2025/december/inside-project-azorian>

Aid, M., Burr, W., & Blanton, T. (Eds.). (2010, February 12). Project Azorian: The CIA's declassified history of the Glomar Explorer. National Security Archive, George Washington University. 39

පෙට්ටිවල දමා හමුදා ගෞරව සහිතව මුහුදේදීම භූමදාන කර තිබේ. *Hughes Glomar Explorer* නෞකාව 1974 සැප්තැම්බර් මාසයේදී යළි පැමිණෙන්නේ සබ්මැරීනයෙන් ලබාගත් ද්‍රව්‍යයන් සහිත පෙට්ටි සමඟයි. ගොඩගත් සබ්මැරීනයේ කොටස වොෂින්ටන්හි බැංගෝර් සබ්මැරීන කඳවුරට ගෙනයන ලදී.

මෙකී රහසිගත ව්‍යාපෘතිය සම්බන්ධව තොරතුරු පළමුවරට එළි දැක්වීම සිදු කරනුයේ ජැක් ඇන්ඩර්සන් නම් පුද්ගලයා විසින් වූ අතර ඉන්පසු *සිමෝර් හර්ෂ්* නම් මාධ්‍යවේදියා විසින් මෙම රහස් ව්‍යාපෘතිය ඊළඟ වසරේදී නිව්යෝර්ක් ටයිම්ස් පුවත්පත මගින් අනාවරණය කිරීමත් සමඟ මේ සඳහා මහජන අවධානය යොමු විය. ඉන්පසු CIA සංවිධානයට මහජන මුදල් විනාශ කිරීම සම්බන්ධයෙන් බොහෝ චෝදනාවන් එල්ල වූ අතර මෙහෙයුම වෙනුවෙන් එවක ඩොලර් මිලියන 800ක පිරිවැයක් දරා තිබූ බව හෙළි විය.

සබ්මැරීනය ගොඩගැනීමේ මෙහෙයුම CIA සංවිධානය විසින් විත්‍රපටගත කර තිබූ අතර භූමදාන කළ සෝවියට් නාවිකයන්ගේ සිරුරු හය 1992 දී රුසියානුවන්ට භාරදෙන අයුරු එම විත්‍රපටයේ කොටසක අඩංගුව තිබෙනු දක්නට ලැබිණි. 2010 වසරේදී Azorian ව්‍යාපෘතිය සම්බන්ධව නිල වාර්තාවක් CIA සංවිධානය විසින් නිකුත් කරන ලදී.

මිනිල ඉන්දිවර
තෙවන වසර

Central Intelligence Agency. (n.d.). [Declassified document, DOC_0005301269]. CIA Reading Room.
https://www.cia.gov/readingroom/docs/DOC_0005301269.pdf

ඩොලර් බිලියන 17ක් ගිල්වා දැමූ ප්‍රහාරය

සූර්යයා අවරට ගොස් ක්ෂිතිජය ආසන්නයට පැමිණ තිබිණි. ගිම්හානයේ වූ අධික උණුසුම මධ්‍යයේ 17ක් වූ ස්පාඤ්ඤ නාවික බලඇණිය සිය රුවල් සියල්ල දිගහැර කාටජිනාව බලා යාත්‍රා කරමින් පැවතුණි. වේලාව සවස තුන පසුව ඇති බවට සිත්‍ර යාත්‍රාවන් පුරා නාද කරවිණි. කපිතාන් හොසේ ෆර්නාන්ඩස් ද සැන්ටිලන් මෙවෙලේ සිටියේ සිය දුරේක්ෂයද රැගෙන 'සැන් හොසේ' (San Jose) නෞකාවේ ඉදිරි අන්තයේ ලණු වැටකට බර දෙමින් ඇත මුහුද නිරීක්ෂණය කරමිනි. ස්පාඤ්ඤ ජාතිකයන් බලාපොරොත්තුවෙන් සිටි පරිදිම ක්ෂිතිජයට එපිටින් එකිනෙක යාත්‍රාවන් සතරක රුවල් මෙවෙලේ දිස්වන්නට විය.

ඒ 1708 වර්ෂයයි. ස්පාඤ්ඤ සිහසුනේ උරුමය වෙනුවෙන් ප්‍රංශය, ස්පාඤ්ඤය, ඕලන්දය, බ්‍රිතාන්‍ය හා ශුද්ධ රෝම අධිරාජ්‍යය අතර 1703 වසරේදී ආරම්භ වූ යුද්ධය තවමත් යුරෝපය පුරා ඇදී යමින් පැවැතිණි. සතුරු රටවල බලපත්‍ර ලබාගත් මුහුදු කොල්ලකරුවන්ගේ යාත්‍රාවන් සිය ගණනක් අතින් වූ කොල්ලකෑම්වලින් කැරිබියන් මුහුද පුරාම යුධ උණුසුම පැතිර ගොස් තිබූ නමුත් අත්‍යාවශ්‍යම හේතු මත ස්පාඤ්ඤ නිධන් නෞකා අනාරක්ෂිත තත්ත්වයන් යටතේ වුවද තවදුරටත් යාත්‍රා කරමින් පැවතිණි. හේතුව යුද්ධය සඳහා අරමුදල් අවශ්‍ය වීමයි.

නව ලෝකයේ සිට යුරෝපය බලා යන වාර්ෂික ස්පාඤ්ඤ නිධන් බලඇණි ද්විත්වයෙන් එකක් වූ 'ටියරා ෆර්මා අර්මාදා' බලඇණියේ අණදීම සඳහා මෙවර පත් කර තිබුණේ San Jose නම් යාත්‍රාවයි. ස්පාඤ්ඤ නිධන් ප්‍රවාහය ශක්තිමත් කරනු වස් 1698දී ස්පාඤ්ඤයේ ඉදිකර තිබූ San Jose නෞකාව තට්ටු දෙකක් පුරා පැවති කාලතුවක්කු 64 කින්

සන්නද්ධව, ටොන් දහසකට අධික විස්ථාපනයකින් සමන්විත වූ අති දැවැන්ත යාත්‍රාවක් වූවාය.

බලඇණියේ ධජ නෞකාව වශයෙන් 1706 වසරේදී කොලොම්බියාවේ කාටජිනා බලා පැමිණි San Jose ප්‍රමුඛ බලඇණිය ඒ වන විට, එනම් 1708 මැයි වන විට සිටියේ පෝටෝබෙලෝහි නිධන් එක්රැස් කරමිනි. නිධන් තොග පටවා අවසානයේ ආපසු කාටජිනා බලා යාමට පිටත් වීමට සූදානම් වෙමින් සිටියදී San Jose හි කපිතාන් හොසේ ෆර්නාන්ඩස් ද සැන්ටිලන් හට කාටජිනා ආණ්ඩුකාර තැන විසින් එවන ලද ලිපියක් ලැබිණි. එහි සඳහන් වූයේ බ්‍රිතාන්‍ය නාවික බලඇණියක් කාටජිනා අසලට පැමිණ ඇති හෙයින් ආපසු පැමිණීම යම් කාලයකට ප්‍රමාද කරන ලෙසයි. නමුත් කපිතාන් තැන තවදුරටත් ප්‍රමාද වීමට කැමැත්තක් දැක්වූයේ නැත. ඉදිරියේදී ආරම්භ වන කුණාටු සමයත්, තම ප්‍රමාදය නිසා හවානාවේ සිදුවන ප්‍රමාදයත් සලකා බැලූ කපිතාන් සැන්ටිලන් අවදානම මධ්‍යයේ හෝ යාත්‍රා කිරීමට තීරණය කළේය.

San Jose මෙන්ම ඒ හා සමානව බලවත් වූ එහි සොයුරු යාත්‍රාව San Joaquin ද, Santa Cruz නම් තවත් නෞකාවක්ද ආදී වශයෙන් යුධ නෞකා 3ක

පරිවාරය මධ්‍යයේ වූ තවත් වෙළඳ යාත්‍රා 14ක බලඇණිය මැයි 28දා කාට්ජිනා බලා යාත්‍රා කිරීම ආරම්භ කළේය. ස්පාඤ්ඤයේ V වන ෆිලිප් රජුගේ භාණ්ඩාගාරය වෙත රැගෙන යා යුතු වූ දළ වශයෙන් රන් සහ රිදී කාසි මිලියන 7-11 අතර ප්‍රමාණයක් මෙන්ම වටිනා මරකත තොගයක්ද *San Jose* නෞකාවේ පුරවා තිබුණු අතර ඒ හා සමානව *San Joaquin* ද පෙසෙස් මිලියන 5ක නිධානයකින් සමන්විත විය. නමුත් *Santa Cruz* රැගෙන ගියේ ඉහත යාත්‍රා ද්විත්වයටම වඩා ඉතා අඩු වස්තුවකි.

බ්‍රිතාන්‍ය අද්මිරාල් වාල්ස් වේගර් මේ දිනවල සිටියේ කැරිබියන්හි නාවික ගවේෂණයක් මෙහෙයවමිනි. කාලතුවක්කු 70කින් සන්නද්ධ ඔහු විසින් අණ දුන් *HMS Expedition* බලඇණියේ ප්‍රධාන නෞකාව විය. කපිතාන් හෙන්රි ලෝන්ග් අණ දුන් *HMS Kingston*, කපිතාන් සයිමන් ට්‍රිප්ස් අණ දුන් *HMS Portland* හා කපිතාන් එඩ්වඩ් වින්ඩ්සර් අණ දුන් *HMS Vulture* යන නෞකාද එයට අයත් විය. ඔවුන් පිරිස ඒ වනවිට රොසාරියෝ දූපත් සමූහයට අයත්වූ බාරු දිවයිනේ නැංගුරම් ලා සිටියහ. බාරු පිහිටියේ කාට්ජිනාවට සැතපුම් 30ක් ඔබ්බෙනි.

1708 ජුනි 8 වැනිදා බ්‍රිතාන්‍ය ජාතික බලඇණියට ඔවුන් සොයමින් සිටි ස්පාඤ්ඤ නිධන් නැව් පෙළ දක්නට ලැබුණි. නෞකා පෙළ එදෙසට මෙහෙයවූ වාල්ස් වේගර් සියල්ලන්ට උපදෙස් දුන්නේ ස්පාඤ්ඤ යුධ නෞකා ත්‍රිත්වයට පමණක් පහර දෙන ලෙසටය. වටිනාතම වස්තූන් සියල්ලම පාහේ පටවනු ලබන්නේ මෙකී ආරක්ෂක යාත්‍රා මත බවට ඔවුහු දැන සිටියහ.

එදින සවස් යාමයේ ස්පාඤ්ඤ බලඇණිය වෙත ළඟා වූ බ්‍රිතාන්‍ය බලඇණිය ස්පාඤ්ඤ යුධ නෞකා සමගින් අනතුරුව සටනට පිවිසියහ. හෙන්රි ලෝන්ග් අණ දුන් *HMS Kingston* නෞකාව *San*

Joaquin හා සටනට එළඹී අතර, වාල්ස් වේගර්ගේ *HMS Expedition* හා සැන්ට්ලන්ගේ *San Jose* අතර ප්‍රධාන සටන අනතුරුව ආරම්භ විය. *San Joaquin* නෞකාවට ඔවුන් හා පැමිණි *Concepción* නම් අබලන්ව පැවැති යාත්‍රාවේ උපකාරය ලැබුණෙන්, අවස්ථාව ලද සැනින් සටනින් පලා යාමට *San Joaquin* සමත් විය. *San Joaquin* සේම *Santa Cruz* යාත්‍රාවද අනෙකුත් වෙළඳ යාත්‍රා සමඟින් පලා යාමට සමත් වූහ. අබලන් *Concepción* බ්‍රිතාන්‍යයන්ට යටත් වූ අතර අනතුරුව එය විනාශ කර දැමීමට කටයුතු කරන ලදී.

බලඇණිය සම්පූර්ණයෙන්ම සටනින් ඉවත්ව ගියද *San Jose* තනිව බ්‍රිතාන්‍යයන් හා සටන් කරමින් සිටියාය. *HMS Expedition* හා ඇය අඩි 60ක් පමණ ළං වෙමින් කිහිප වතාවක්ම වෙඩි හුවමාරු කරගෙන තිබිණි. රාත්‍රී 7 පමණ වන තෙක් බ්‍රිතාන්‍යයන් හා *San Jose* අතර නිරන්තරයෙන් වෙඩි හුවමාරු වූ අතර, එම අවස්ථාවේ එක් බ්‍රිතාන්‍ය උණ්ඩයක් හානියට පත් ස්පාඤ්ඤ නෞකාවේ ඉදිරි අන්තය තුළින් ගොස් වෙඩි බෙහෙත් ගබඩාව තුළට පතිත විය. රාත්‍රී අන්ධකාරය මධ්‍යයේ *San Jose* එක් මොහොතකින් පුපුරා ගියේ මුහුදේ දැල්වූ මල් වෙඩිල්ලක් මෙනි. 600ක පිරිසෙන් එකොළොස් දෙනෙකු පමණක් ඉතිරි කරමින්, සම්පූර්ණ නිධානයක් සමඟ *San Jose* මිනිත්තු කිහිපයක් ඇතුළත ගිලී ගියාය.

රාත්‍රිය එළඹ පැවැතියද එවෙලේ වන්දාලෝකය හොඳින් වැටී තිබුණු හෙයින් පලාගිය අනෙක් නෞකා පසුපස යාමට බ්‍රිතාන්‍යයන් තීරණය කළහ. ඒ අනුව කාටජිනා දෙසට වූ මාර්ගයේ යාත්‍රා කළ ඔවුනට *Santa Cruz* ඉදිරියෙන් යාත්‍රා කරනු දක්නට ලැබිණි. *Santa Cruz* කෙටි සටනකින් යටත් වූ නමුත් බ්‍රිතාන්‍යයන් සිතු තරම් වස්තුවක් එයින් ලබාගත හැකිවූයේ නැත. තවදුරටත් ඉදිරියට යාත්‍රා කිරීමේදී *San Jose* වර්ගයේම අනෙක් යාත්‍රාව *San Joaquin* හමුවූ නමුත්, සටන් කරමින්ම කාටජිනා වරාය තුළට පලා යාමට එය සමත් විය. *Santa Cruz*

වෙනත් හමුවූ රිදී කාසි (පෙසෝ) පුරවන ලද පෙට්ටි 13 බ්‍රිතාන්‍යයන්ට ලද එකම ආදායමයි. එය වාල්ස් චේගර්ව පොහොසතකු කළ නමුත් එය ඔහු සිතු තරම් නොවේ. *San Jose* නෞකාව අල්ලා ගැනීමට හැකිවූයේ නම් වර්තමානයේ ඇමෙරිකානු ඩොලර් බිලියන 17කට ආසන්න වස්තුවක් ඔහුට ලබාගත හැකිවනු ඇත.

මිනිල ඉන්දිවර
නෙවන වසර

දත්ත මූලාශ්‍ර

Burgess, R. F. (1996). Florida's golden galleons: The search for the 1715 Spanish treasure fleet.

Wager's Action. (n.d.). In Wikipedia. Retrieved October 22, 2026, from

Perfume සුවඳ

කොහෙන්ද ඉඳලා එකපාරටම ආපු සියුම් සුවඳක් මගේ නහය හරහා මොළයටම උරාගනිද්දී ඒක ආවේ කොහෙන්ද කියලා භොයනකොට, මම හැමදාම වගේ එනකල් බලාගෙන හිටපු ඇස් දෙක මගේ එහා පැත්තේ පුටුවේ වාඩි වෙලා මගේ දිහා බලාගෙන ඉන්නවා. ඒ ඇස් දෙක පුදුම තරම් විදියට දිලිසුණා. මම හිටියේ ගල් ගැහිලා. නොකිව්වට මොකද, මම ඒ වෙද්දින් ඒ ඇස් අයිතිකාරයන් එක්ක මිදුමෙන් වටවෙලා තියෙන දුර ඇත පළාතක උස කන්දක් නගින ගමනුයි හිටියේ. ඒ අස්සේ ඇද

හැලුණු පුංචි හිරිපොද වැස්ස මැද්දට හෙණයක් ගැහුවා වගේ ඉස්සරහා ජේළියේ යකඩ වතුර බෝතලේ බිමට නොවැටෙන්න, ඇත්තමයි මම එයත් එක්ක කන්ද මුදුනටම නැගලා. එතකොට අර නහය හරහා මොළයට දැනුණු සුවඳ? හ්ම්ම්..... මගේ යාළුවා අලුතින් Perfume එකක් අරගෙන.... ඉතින් lecture එකක් මැද නින්ද යනවා නම් බලාගෙන. අතරමං වෙයි.....

රිසිනි දිසානා

තෙවන වසර

Kintsugi කලාව හා ජීවිතය

ඔබ මින් පෙර Kintsugi කලාව පිළිබඳ අසා තිබෙන්නට හෝ නොතිබෙන්නට පුළුවනි. ඒ පිළිබඳව තවදුරටත් සොයා බලන්නට ආරාධනාවක් ද කරමින් මම මෙම කතාවට ආරම්භය ගනිමි. Kintsugi යනු හුදෙක් කලාවක් පමණක් නොව, කලාව හා ජීවිතය අතර පවතින සහසම්බන්ධය මනාව පැහැදිලි කරන සංකල්පයක් ලෙස හැඳින්වීමට මම කැමැත්තෙමි.

Kintsugi යනු, සියවස් ගණනාවක් පැරණි ජපන් කලාවක් වන අතර එය Urushi ලැකර් භාවිතයෙන් රන්, රිදී හෝ ප්ලැටිනම් කුඩු සමඟ මිශ්‍ර කර කැඩුණු මැටි භාණ්ඩ අලුත්වැඩියා කිරීම සිදු කරයි. මෙම කලාවේ හරය වන්නේ සිදු වූ හානිය සැඟවීම වෙනුවට එම ඉරිතැලීම්, බිඳීම් සලකුණු ඉස්මතු කිරීමයි. එමඟින් කලාකරුවා නොබිඳුණු මැටි බඳුනකට වඩා අලංකාර, වටිනාකමින් වැඩි නිර්මාණයක් බිහි කරයි. Kintsugi, අසම්පූර්ණත්වය හා අනිත්‍යභාවය තුළ සැඟවුණු, මනුෂ්‍යයා දැකීමට උත්සාහ නොකරන, අලංකාරත්වය සොයා යයි. මෙම අද්විතීය කලාව ලොවට කියා පාන්නේ බිඳීම යනු වස්තුවක පැවැත්ම හෝ වටිනාකම අවසන් වීම නොවන බවයි. එමඟින් අපට කියා දෙන්නේ ගැඹුරු ජීවන පාඩමකි.

මොහොතකට සිතා බලන්න; Kintsugi කලාවෙන් ප්‍රතිනිර්මාණය කරන බිඳුණු මැටි බඳුනක් යනු, විවිධ බාධක, හැලහැපීම්, දුෂ්කරතා, අසාර්ථකවීම්වලට මුහුණ දුන් ජීවිතය නොවේ ද? මැටි බඳුන බිඳුණු පසු කිසිවක් නොසිතා ඉවත් කර දැමීම, අභියෝග හමුවේ පරාජය භාර ගෙන මිනිසුන් තම ජීවිතය අත්හැර දැමීමට සමානය. නමුත් අභියෝගයන්ට අභියෝගයක් වීමට කැමති දිරිය මිනිසුන්, Kintsugi කලාවෙන් නැවත පණ ලබන සුන්දර කලාකෘතියක්

වැනිය. මන්ද ඔවුන් තමන් මුහුණ දුන් ශාරීරික, මානසික, වෘත්තීය, අධ්‍යාපනික හෝ කුමන හෝ ආකාරයක කඩාවැටීම් හමුවේ අධෛර්යයට පත් නොවී, තමන් මුහුණ දුන් දුෂ්කරතා සැඟවීමෙන්, තමන් සාර්ථක, පරිපූර්ණ පුද්ගලයෙක් ලෙස මවා පෑමක් සිදු නොකරයි. සමහර මිනිසුන් තමන් මුහුණ දුන් දුෂ්කරතා, අසාර්ථකවීම් සැඟවීමට උත්සාහ දරනුයේ තමන් ලෝකය හමුවේ දුර්වල පුද්ගලයෙක් ලෙස පෙන්වීම වැළැක්වීමට, පරිපූර්ණ පුද්ගලයෙකු ලෙස මවා පෑමට වීමට පුළුවනි.

නමුත් සත්‍ය එය නොවන බව Kintsugi කලාව අපට පසක් කර දෙන්නේ තමන්ගේ ජීවිත කතාව තමන් වැළඳ ගත යුතුයි යන වටිනා පණිවිඩය තුළිනි. ලොව සියයට සියයක් පරිපූර්ණ, අසාර්ථකවීම්වලට මුහුණ නොදුන් පුද්ගලයන් සොයා ගැනීමට නොහැකිය. අපගේ අසාර්ථකවීම් හෝ බිඳවැටීම් ලොවට කියා පාන්නේ අපගේ නොපසුබට උත්සාහය, ඉවසීම හා දරාගැනීමේ හැකියාවයි. අපට අවැසි නම් පරාජය භාර ගෙන බිඳුණු මැටි බඳුනක් ලෙස ජීවිතය අත්හැර දැමීමට අවස්ථාවක් ඕනෑ තරම් තිබුණි. නමුත් අප තෝරා ගත්තේ Kintsugi නිමැවුමක් ලෙස අලුත්වැඩියාව තුළින් නැවත නැඟී සිටීමයි. සාමාන්‍ය නිර්මාණයක් ලෙස නොව, බිඳීම් හමුවේ ලැබූ අත්දැකීම් තුළින් ලද පන්තරයන් සමග පෙරටත් වඩා සුන්දර, වටිනාකමින් යුත් ජීවිතයක් ගොඩනගා ගැනීමයි.

Kintsugi කලාවෙන් බිහිවන නිර්මාණයක් බොහෝ විට නොකැඩුණු මුල් නිමැවුමකට වඩා අලංකාර සේම වටිනාකමින් ඉහළ යයි සලකනු ලබයි. එමඟින් මතු කරන සැඟවුණු අලංකාරත්වය හා වටිනාකම ජනනය වන්නේ බිඳීම් සලකුණු ඉස්මතු කිරීමෙනි. එසේ නම් අපගේ ජීවිතවල අසාර්ථකවීම් යම් දිනක අපගේ ජීවිතය සාර්ථක කර ගැනීමට

අනිවාර්යයෙන්ම අඩිතාලම සපයනු ඇත. නමුත් අප දැනගත යුත්තේ ඒවා සැඟවීම වෙනුවට Kintsugi කලාව මෙන් එය නිවැරදිව අපගේ ජීවිතය ගොඩනගා ගැනීමට යොදා ගන්නා ආකාරයයි.

Kintsugi කලාව අපට කියා දෙන තවත් වටිනා පාඩමක් වන්නේ අසාර්ථකත්වයන්, දුෂ්කරතා, අභිමිච්ඡි හමුවේ නැවත නැඟී සිටීමට නම් යම් කාලයක් ගත වන බවයි, ඒ සඳහා ඉවසීම, දරාගැනීමේ ශක්තිය හා වෙනස් වීමට බිය නොවිය යුතුය. එවිට Kintsugi කලාවෙන් බිහිවන සුන්දර නිර්මාණයක් ඔබට ඔබේ ජීවිතය තුළින්ම දැකගත හැකියි.

"සෑම අවසානයක්ම නව ආරම්භයකි" (Every end is a new beginning) යන කියමන සනාථ කරන මෙම අද්විතීය කලාව අපට කියා දෙන්නේ කිසි දිනක තමන් ජීවිතයේ මුහුණ දුන්, මුහුණ දෙන දුෂ්කරතා, අභියෝග, අසාර්ථකවීම් සැඟවීම වෙනුවට, ඒ තුළින් ලබන අත්දැකීම් සමග ශක්තිමත්ව, පෙරටත් වඩා වටිනාකමින් යුත් පුද්ගලයෙක් ලෙස නැඟී සිටීමට උත්සාහ කළ යුතු බවයි.

සකුණි හර්ෂිකා දෙවිමිණි

තෙවන වසර

මං කොහොමද ඒ ගැන දන්නේ?

"ඇත්තටම ආදරේ කියන්නෙ මොකක්ද?"

මං යාළුවෙක්ගෙන් ඇහුවා.

"ආදරේ හරි ලස්සනම හැඟීමක්." ඔහු කිව්වා.

ඒත් කවමදාවත් කවුරුවත් මට ආදරේ බව කියා නැතිකොට මං කොහොමද ඒ ගැන දන්නේ?

"ආදරේ හරි සරලයි."

ඒත් කවමදාවත් කවුරුවත් පුංචි මල් ඉත්තක් අරන් මාව බලන්න ඇවිත් නැතිකොට මං කොහොමද ඒ ගැන දන්නේ?

"ආදරේ මොන දේ වුණත් ඔයා වෙනුවෙන් කෙනෙක් ඉන්න බව ඔයාට මතක් කරවනවා."

ඒත් කවදාවත් පරෙස්සමෙන් ගිහින් එන්නැයි නළලට හාදුවක් ලැබ්ලා නැතිකොට මං කොහොමද ඒ ගැන දන්නේ?

"ආදරේ නොනවතින හිතාවක්."

ඒත් කවදාවත් මගේ එක හිතාවක් දකින්න වෙහෙස වුණු ඇස් දෙකක් තිබ්ලා නැතිකොට මං කොහොමද ඒ ගැන දන්නේ?

"ආදරේ නොනවතින කඳුළක්."

ඒත් කවදාවත් අහිමි වුණු නිසා රෑ පහන් වෙනකන් අඬන්නටවත් මතකයක් තිබ්ලා නැතිකොට මං කොහොමද ඒ ගැන දන්නේ?

"ආදරේ කියන්නෙ හිමිවීමක් ගැන පොරොන්දු වෙන්න බැරි හමුවීමක්."

ඒත් බොහෝ දෙනෙකුට හමුවුණු, කවමදාවත් මට හමු නොවුණු හමුවෙලත් හිමි නොවෙන ආදරය ගැන මං කොහොමද දන්නේ?

අන්තිමේදි මං කේන්තියෙන් ඇහුවා.

"අහස මොන වගේදැයි ඇහුවාම අහස නිල් පාට බව ඔයා කියනවා. ඒත් කවදාවත් නිල් පාට දැකලා නැති මං කොහොමද අහස ගැන හිතාගන්නේ?"

ෂෙහානි උමයංගනා

දෙවන වසර

සඳු - රැකගත නොහැකි වූ ආදරයක, සදාකාලික වේදනාවේ ගීතය....

සමහර ගීත අපේ ජීවිතයට සමීප වන්නේ හුදෙක් නාද මාලාවක් ලෙස පමණක් නොව, දිවියේ කිසියම් මතකයක්, වේදනාවක් හෝ හිස් හැඟීමක් ලෙසයි. උමා අසේනීගේ පදමාලාවට පසන් ලියනගේගේ මියුරු නාද රටාවත්, තාරක ගුණරත්නගේ හඬත් එකිනෙකට නොදෙවෙනි ලෙස සුසංයෝග වූ “සඳු” හුදෙක් ගීයක් පමණක් නොව, කිසිදා නොනිමෙන වේදනාවක් සිතෙහි දරාගත් අභිංසක ප්‍රේමවන්තයෙකුගේ ශෝකාලාපයකි.

“සඳු” කියූ සැණින් පියෙකු තම දියණිය අහිමි වූ සොවින් ගයනවා විය හැකි යැයි කෙනෙකුට සිතීමේ වරදක් නැත. ප්‍රථම වරට මාගේ සිතද කළුපි පිරි දෙනෙතින් එය පිළිගත්තේය. නමුත් රචිකාවට අනුව, ඇය ගීතය රචනා කිරීමේ වස්තු බීජය කොට ඇත්තේ තමා පණ මෙන් ආලය කළ තම පෙම්වතිය අමානුෂික භිංසනයකට ගොදුරු වී ඇය අහිමි වූ පසු, තම පෙම්වතිය රැකගත නොහැකි වූයේ යැයි යන හිස් හැඟීමෙන් හා පසුතැවීමෙන් දිවි ගෙවන අසරණ පෙම්වතෙකුගේ කෝණයෙනි.

මෙම ගීතයේ සුවිශේෂත්වය වන්නේ මිනිසුන්ගේ හදවතටම කාවදින ආකාරයෙන් ගොතා ඇති රචිකාවගේ පදමාලාවයි. ඉතා සරල වචන රටා යොදාගනිමින් ඇය ඒ පෙම්වතාගේ සිතෙහි ඇති ශෝකාලාපය මැනවින් පෙන්නුම් කිරීමට සමත් වී තිබෙන බව ගීතය ඇසූ ඕනෑම අයෙකු නොපැකිළුව

පිළිගන්නා බව විශ්වාසයි. තවද, ගීතයේ යොදාගෙන තිබෙන මෘදු සංගීත සංයෝජනය ද,

ගායකයාගේ සියුම් හඬ ද ගීතය ශ්‍රාවකයා කෙරෙහි ආකර්ෂණය කර ගැනීමට මහඟු කාර්යයක් ඉටු කරයි.

ගීතයේ ආරම්භයේ සිටම තම ආදරවන්තිය වෙනුවෙන්, ඇගේ සිතහව, ඇගේ සෙනෙහස සහ ඇය වෙනුවෙන් ගොඩනගාගත් සුන්දර සිහින ඔහුගේ මතකයේ තවමත් ජීවමානව පවතින බව කියාපාන අපූර්වත්වය ශ්‍රාවක හදවත්වලට තදින්ම දැනේ.

“වැහි කෝඩයෙන් නොතෙමා හොරෙන් ඉර කිණිති හංගා ළයේ මහමෙර තරම් දුන් ස්නේහයේ සිහින බොදවී ළයේ...”

වැසි බිඳුවක් හෝ ඇගේ ගත නොතැවරෙන්න ආරක්ෂා කළ ඇයව, ජීවිතයේ කිසිදා නොසිතූ, නොපැතු අන්දමට ඔහුගෙන් වෙන් වීමේ වේදනාව මිළහ පදවැල්වලින් කියාපාන්නේ ඇය ඔහුට අහිමි වූ ආකාරය පිළිබඳ සියුම් ඉහිලබාදීමෙනි.

“ළය ගිම් නිවූ සිලිලාරිනි සල්ලාල ගින්නේ දවා ඉගිලී ගිහින් සාහස බිහුන් නෙළුමියක පෙනි සිඳ දමා...”

මෙම කොටසේ අගනා රූපක යොදාගනිමින් අභිංසක නෙළුමියක වන් පවිත්‍ර තරුණියකට ජීවිතය තුළ විය හැකි තරකම සිදුවීමක් පිළිබඳව, ඔහු තුළ හටගන්නා ශෝකය සහ කෝපය ප්‍රකාශ කරයි.

මෙම ගීතයේ වඩාත් සිත් රැඳෙන කරුණ වන්නේ වේදනාව තුළ පවා ඇති ඔහුගේ අසීමිත ආදරය පෙන්නුම් කිරීමයි. ඇය ඔහු අතැර සුරඹින් තුරුලට ගියද, ඔහුට ඇය කෙරෙහි ඇති ආලය අවසන් නොවේ. "සංසාරයේ නොඑනා ගමන් නෑ මැණික බය නෑ ඉතින් - සඳ දු මගේ නිදියන් සුවෙන් නුඹ නැර හිඳිමි ළහින්" යන පද පේළියෙන් පෙන්නන්නේ හුදෙක් කායික බැඳීමකට වඩා ගැඹුරු ආත්මීය බැඳීමකි.

සංගීතය, ගායනය හා පද රචනය සුසංයෝගීව ගත් කළ මෙය හුදෙක් විරහ ගීයක් නොව, හිමිවීම, අහිමිවීම කෙසේ වුවද ආත්මීයව ආදරය කරන්නාවූ සොඳුරු හදවතක සංවේදී විලාපයකි. අවසාන වශයෙන්, ඇසු නෑසු සැමට විඳින්නට, සිතන්නට "සඳ දු" අසන්නට ඇරයුම්!

ප.ලී.: සඳ දු ගීතයෙන් ඔබ්බට ගිය කල, ලංකාවේ විද්‍යාත්, ඉන්දියාවේ නිර්භයාත්, තවත් ලෝකය පුරා අමානුෂික හිංසනයන්ට ලක්ව ජීවිත අහිමි වූ සියලුම සහෝදරියන්ටත්, ඒ වේදනාව අදටත් දරා සිටින ඔවුන්ගේ දෙමාපියන්ට සහ ආදරණීයයන්ටත් මේ ගීතය උපහාරයක්ම වේවා!

දුරංගි වීරසේකර
තෙවන වසර

BizTrack Gallery

"Art is not what you see, but what
you make others see."
— Edgar Degas

ARTS

Serenity

“The world is full of noise, but nature speaks in a softer language. It whispers through the drifting clouds, the vibrant pink blossoms, and the open sky, inviting us to quiet our minds and simply breathe.”

Kavindi Kumaragamage
3rd year

Textured Portrait

“In the comfort of shared silence, words aren't needed. Sitting side by side, our thoughts wander while our hearts remain tightly connected by a lifetime of understanding.”

Ashani
3rd year

The Silent Wing

“The eagle’s gaze sees what others miss, and its wings reach where others fear to go. A reflection of unwavering focus, absolute freedom, and an indomitable spirit carved in ink.”

Don Dimungu Arachchige Don Wyanga Dilshani
2nd year

Infinite Lines

"Every pattern begins with a single line, but together they create a story of patience, creativity, and endless imagination."

Dangallage Nayani Madhushani Perera
3rd year

Nature's Eternal Bond

"The gentle embrace of flowers and the graceful flight of birds reflect the timeless beauty of nature. They remind us that kindness blossoms like a flower, love strengthens like wings, and every moment becomes meaningful when shared with those who matter most."

Nayimbalage Dinishi Hasinika

3rd year

For an Extended "Net" Life Expectancy

"For a healthier life, use coconut oil for cooking."

Abhiman Dias
3rd year

Two Worlds in One

"This title is about how one person can hold two very different feelings — or worlds — inside at the same time. The blue side represents one world: calm, quiet, and peaceful, like night or water. The orange and red side represents the other world: energetic, passionate, and strong, like fire or day. Even though they look opposite, both coexist within the same face. Therefore, 'Two Worlds in One' means that we all have calm moments and intense moments — peace and fire — and both parts make us who we are."

R. V. A. Dharmika
2nd year

Fragments of Stillness

"Every pixel tells a story, and every story begins with a single vision."

Yeshani Sathsara
3rd year

මොනර පිහාටුවේ රහස

"වස්ඳිමු රාවයේ මෝහනයෙන් මුසපත්ව, මල් පෙති මත පිබිඳෙන සදාතනික ප්‍රේමයේ දිව්‍යමය රිද්මය."

Ganeesha Hansamali
2nd year

அழகோன்

மயிலிறகில் மையல் கொள்ளும் யாதவா..... உன் மையல்
விழியில் மனம் கவரும் காதல் யாதவா....

Harsa Rajan
2nd year

Sunset's Last Anchor

The sea gets heavier the closer you get to the shore, but it is there that the bravest vessels find their final, quiet peace. Though its sails may be weathered by the salt and the storm, and its hull stained by the deep, it stands tall against the fiery curtain of evening, a testament to every wave it conquered and every distant shore it dared to touch.

Imasha Nethmini
2nd year

Soul in Blossom

"She carried a garden within her soul, and every bloom was a quiet act of becoming." 🌿 ✨

Nethmi Himasha
3rd year

Symphony of Grace

"Bloom with grace and let your beauty speak in silence."

Senali Apsara
3rd year

The Peacock Mandala

"A single pen can unfold a boundless world of imagination."

Imasha Nethmini
2nd year

Rhythm of the Soul

Every step tells a story, every movement whispers a dream, and every dance reveals the strength within.

Yeshani Sathsara
3rd year

The Circle That Heals

"Mandalas of the soul: Mandala art is not just an art; it is a journey of healing. Like meditation, it calms the mind, nurtures the soul, and brings inner peace."

Hansi Dulsaranee Samaraweera
2nd year

Roar of the Soul

"Every roar echoes the battles survived, the fears conquered, and the spirit that refused to surrender. It is the voice of resilience, reminding the world that true strength is forged not in moments of comfort, but in the courage to rise again after every fall."

Wyanga Dilshani
2nd year

Blooming Beauty: Celebrating Nature's Colours

"Nature does not hurry to create beauty; it nurtures every blossom with patience, colours every petal with purpose, and paints the world with a masterpiece that changes with every season."

Asini Yashasmi Gangahara
3rd year

AI CREATIONS

ලොවම නිදන නිමේෂයේ

සේදවන් සඳ ඔබේ මුහුණයි

කළුවර රූ අහස ඔබේ දිගු වරලසයි

දුහුල් වලා තිර ඔබේ රූ ගවොමයි

ලොවම නිදන නිමේෂයේ

කාටත් හොර රහසේ

ඔබේ දෙනොල් සිඹින්නට සැරසෙන මා

යොවුන් අයිතල් කුළුණයි

Shehani Umayangana

2nd year

Digital Jungle

“As technology replaces real-world experiences, future generations risk knowing nature only through digital simulations. A virtual forest can never replace the beauty, life, and connection of the natural world.”

Dangallage Nayani

3rd year

Business Ethics & Corporate Responsibility

“Honest businesses make a positive impact by choosing ethics, building trust, and creating a better tomorrow.”

Imasha Nethmini Ariyaratna

2nd year

Human Spirit & Digital Dawn

“True innovation is not about replacing human thought, but giving it a broader digital sky to fly in.”

Thakshila Sewwandi

4th year

A Mother's Dream

“She carries more than a child; she carries a dream. That dream begins in the womb and grows with every sacrifice, every prayer, and every act of love. Every mother hopes her daughter will have the opportunities she never had to become strong, educated, independent, and free to create her own future, because every mother’s greatest dream is to see her daughter go further than she ever could.”

Nairoos Shifra Banu

3rd year

Shaping Tomorrow Together

“Empowered women have the power to empower the entire world.”

A.I. N. Ariyarathna

2nd year

The Sound of Silence

“Sometimes the loudest noise isn’t around us, but inside us — drowning out our peace while we sit in complete silence.”

P. R. Amanda Dewmini Bandara

2nd year

Mastering the E-Commerce Funnel

“From Digital Acquisition to Long-Term Retention.”

Durga Kavindi Vitharanage

3rd year

Infinite Possibilities

“Choose Your Own Combination.”

Abhiman Ruwin Dias

3rd Year

The Creative Horizon

“A mind without limits creates a world without boundaries. Every breakthrough, every invention and every dream begins as a single thought waiting to be explored.”

Januli Rumesha Jayathilaka
2nd year

The Next Beginning

“From the first spark of fire to intelligent machines, humanity has always moved toward the unknown. Each generation believed it had reached the future, only to discover a new beginning waiting ahead. The child watches not the end, but the edge of what comes next. It is a story no one has written yet.”

Januli Rumesha Jayathilaka
2nd year

POETS CORNER

සරසවි අරගලය

කියන නොකියන හදෙහි කකියන
වදන් ඇත සිත පාරනා
ලොවට මවනා සිනා රැලි මත
සිහන්නෙක් ඇත සැඟවිලා

ශිල්ප දෙන්නට පවුල විඳිනා
දුකට හදවත කකියනා
ඇනෙන කටු මත නැඟිට ඉන්නට
කොන්ද මත බර වැඩි වෙලා

නින්ද නැති රෑ ඇස් කොනට
දැනුණත් විඩා
කන්න නැතිදා කුසේ ගින්නේදර
වතුර උගුරට සනසලා

අතේ පනමක් නොමැති වුවත්
යා නොහැක මෙය හැර දමා
වසන්තය තව බොහෝ දුර නැත
අම්මා කීවා කොඳුරලා

ඉමාෂා නෙන්මිණි
දෙවන වසර

තුන් මාසේ

ගෙවී යන විට දහනම වසරක්
ලිව්වා ලොකුම විභාගයක්
හිතුවා ඉවරයි කියා කර ගැසූ කරුමයක්
දිනකට පසුවයි අඳුරු වූයේ ලොවක්

උදෑසන ඇසුණේ කෙදිරියක්
දිවෙමි ඉබාගාතෙන් හති දමන්
අයදිමින් හුස්ම පොදක්
අම්මා හිටියා වැනිරි උඩ බලන්

කරන්නට කිසි දෙයක්
නෑ මට සිහියක් පතක්
ලැබෙන විට මගෙ ඇඟට සවියක්
ගෙවී ගොසින් ඇගේ මළගමට තුන් මසක්.....

මට නැතත් උඹලට ඇත තවත්
සිටින්නට ඇ සමහින් වරම්
නැති කරන් ඒ සැපත අතිමහත්
හඬනු එපා මිනියක් බදන්.....

ක්‍රිෂාන් වනිගසේකර
තෙවන වසර

ඔයත් ලස්සනම දුර හිඳ බැලුවාම

ලහටම අරන් ආදරයෙන් හැඳුවාට
කිරිල්ලක් ගයයි සෝ ගී හැමදාම
මලක් පරවුණා නටුවෙන් සිඳුණාම
සඳක් වුණත් හැඩ අහසේ දිලුණාම

දැන් අපෙ ගැටී නැහැ කොයි කවදාක
ඔයා හිනැහුණේ ගවී ගාණක් ඇත
කමක් නැහැ නෙතේ කඳුළක් රැඳුණාට
ඔයත් ලස්සනම දුර හිඳ බැලුවාම

ශෙහානි උමයංගනා
දෙවන වසර

රළ අතර සෙවූ නිදහස

රළ පෙළ ඇවිත් පාමුල හැපෙනා මොහොතේ
හිත ඇතුළේ තිබුණු බර දියවී යන අයුරේ
අහසත් මුහුදත් යා වෙන ඇත ඉමේ
නිදහස විඳිමි මම මේ වෙරළේ ඉඳිමින්...

හමන සුළඟ හිත අතගා හෙමින් සැරේ
කියා දෙයි කතාවක් රහසින්ම වගේ
හැම ප්‍රශ්නයම ගෙන ගොස් අතහැර මුහුදේ
විදගනිමි සැහැල්ලුව මේ හැන්දෑ යාමේ...

අනන්ත වූ දියඔ දෙස බලා හිඳිමින්
මගේ පුංචි ලෝකය මොහොතකට අමතක කරමින්
රළ පහරේ හඬට හිතේ තාලය තබමින්
විඳිමි මම නිදහස හුදෙකලාවට පෙම් කරමින්...

ඇතින් පෙනෙන රන්වන් හිරු බැස යනවා
හිතේ තිබුණු හැම කතාගාටුවක්ම නිවෙනවා
මුහුදු හුළඟ ඇවිත් හිත තනි නොකරනවා
මේ තරම් නිදහසක් වෙන කොයින් හමුවෙනවා...

අනුමි මීගහවත්ත
තෙවන වසර

සිහිනය

සංඛ්‍යාතය පාරා බුර බුරා නැගෙන්නට
විලස ඒ නාද මට එතරම්ම දැනුණා ද
සිත් නාල අසල හිඳ අතීතය සිහිකරන
මන්ද ස්වර ඒ තරම් රුදුරු වෙස් ගත්තා ද

සිතැහි අකුරක් වෙලා මා ළඟම ළඟවුණා
හිනි ඇස් ගුරු පාට අරුත් ගෙන නැහැවුණා
කසේ තිබූ බංකුවක් පාසාම හිනැහුණා
සිතකි හිමි නොවූ මුත් හිමිවුණා සිහිවුණා

රොබරෝසියා ගොන්න ලස්සනට හිනැහුණා
කස ගසුත් හෙමි හෙමින් සුළඟෙදි ඇඹරුණා
මල් පාර වී සිතට පෙම් පාර පෑදුණා
කෙළිලෝල සිනා රැළි ඔහු මුවේ ඉහිරුණා

සති ගණන් මාස වී දින දිනෙන් ගෙවුණු පසු
පෙම් පිරු සිත පුරා මල් පිපී දින ආපු
එදා සිට දින ගැන්න බව ඔහුත් දැන උන්නු
තුටි තුටින් තේක සිත මං වූවා ඔහුගේ නෙතු

ලස්සනම හවස්වරු හඳවිලේ ගෙවුණා
පෙම් කතා කෝල වී දිනෙන් දින මැවුණා
ආයුෂය මදිවදෝ හිස්තැනක් මැවුණා
කිම නොදැන අපි දෙකඩ මාවතක වැටුණා

කාලයක අරුත දී කවිය පණ පොවනවා
රැඳි තෙලිතුඩක ඔහු පද පේළි මවනවා
නොවුණු මුත් මා හදේ මතක ඉකි බිඳිනවා
අද හෙටත් ඔහුගේ කවි පොතක මා දකිනවා

සුසර වූ පද ඇතුළ මාව දැකගන්නට
පෙම් පුරා මා හදේ සිටින්නට කිවට
සිහිනයේ අතීතේ හුඟක් බැමි බැඳුණට
නොහැකි බව දැනත් මං ආදරෙයි සිහිනෙට

මිල්හානි මාරඹගේ
දෙවන වසර

ආදරයේ දියදහර

ආදරයේ පාට සුදු පාට කියලා කිව්වට මන් නම්
හිතන්නේ
ආදරේට පාටක් නෑ...
පිවිතුරු ආදරයක් හරියට වතුර වගේ කියලයි
මට හිතෙන්නෙම...
වතුර හරිම ලේසියෙන් අපවිත්‍ර වෙන්න, බොර
වෙන්න පුළුවන්...

ඒ වගේම තමයි ආදරේකට විෂ සහිත පව්ට
දේවල් එකතු උනාම ආදරේ පිවිතුරුබව නැති
වෙනවා හරිම ඉක්මනින්....

ඒ වගේම වතුර කියන්නේ මිනිස්සුන්ට ජීවත්
වෙන්න අත්‍යවශ්‍ය දෙයක්, ඒ වගේම ප්‍රචණ්ඩ
කැලඹුණු ජල කඳකට පුළුවන් මිනිසුන්ගේ
ජීවිතේ ඉක්මනින් උදුරා ගන්න...

ඒ වගේ තමයි ආදරේටත් මනුස්සයෙක් ඇති
කරන්නත් පුළුවන් නැත්තටම නැති කරන්නත්
පුළුවන්...

ඒ වගේම වතුර දාන ඕනෙම භාජනේක/තැනක
හැඩය ගන්නවා...

ආදරෙන් ඒ වගේ, ආදර කතාවකට මුල පුරන්න
නම්...

ඉතින් මට හිතෙන්නේ ඇත්ත ආදරේ හරියට
පාටක් නැති පිරිසිදු වතුර වගේ කියලා...

*හංසි දුල්සරණි
දෙවන වසර*

ප්‍රේමයේ නේක රූ

ප්‍රේමයේ කෙතරම් පුදුමාකාරද,
ඇතැමෙකුට සුන්දරය...
ඇතැමෙකුට කටුකය...
ඇතැමෙකුට බලාපොරොත්තුවක් පමණය...
ඇතැමෙකුට බොඳ වූ සිහිනයක්ය...
ඉතින් දරාගැනීම ම නොවේද ප්‍රේමය...

*හංසි දුල්සරණි
දෙවන වසර*

පියාපත් ලැබෙන දා

නිහඩ සිත් තුළ උපදිනා මල්
එළිය වන්නේ කෙදිනදෝ
ගැඹුරු අහසේ නිසංසල බව
රහස් ඉඟියක් දෙනවදෝ
අඳුරු බිඳිමින් පායනා සඳ ඉගිල්ලෙන්නට
කියන්දෝ තටුව සවිමත් බවින් වැඩි කල
ඉගිල්ලී ලොව දකිමිදෝ

*හේශාන් ලියනගේ
තෙවන වසර*

ආදරය නිමේශය

පාළු අහසක තනිවී තිබුණු සඳකට තරු
කැකුළක් මුණගැසුණු සේ...
නිරසව ගෙවුණු මගේ පාළු ලෝකයට සතුට
අරන් ආව වසන්තය ඔබයි...
හිතේ තැවරුණු හැම හිතයකටම පණක් දුන්නු
මගේ පණ ඔයා...
දවස් තිහක් පුරා මගේ හිත අස්සේ ආදරේ
අකුරු ලියපු ඒ ලස්සන ඇස් දෙක...

ඇසිපිය නොගැහෙන වේගයෙන් ගෙවී ගිය මේ
මාසය මගේ හිතාවට වගේම මගේ හැම පුංචි
දේකටම පණක් වුණේ ඔයා...

සයුරට ගලායන නිසල නදියක් සේ,
කල්ප කාලයක් ඔයාගේ ආදරය මැද නිහඬවම
ගලා යන්න මට ඉඩ දෙන්න පණ ...

ඉඳුර අවිශ්ක

තෙවන වසර

අඩුම තරමේ අපි හමුවුණා

අහඹු හමුවීමක තියෙන සුන්දර
කියන්නද මම කෙලෙස ඔබලට
ඇයගේ සිනහව දුටුව මුල් දින
මමම සිතුවෙද නුඹ මගෙම බව

මිතුරුමත් හෙමිහිට ඇරඹී අපි
දිනෙන් දින මගෙ සිතේ ගිනිගත්
දැවෙන සිතුවිලි නිවැලන නුඹ
නිල නෙතු නම් විස්මිතයි

කීව සුන්දර වදන් පැටලුණ
කවිය නුඹමද මමම ලියනා
මටත් නොදැනීම මගේ සිත යළි
නුඹගේ නෙතු ළඟ නැවතුණා

සුමුදු සිනහව දසුන් මනහර
නිල වර්ණිත කේශ පිරිපුන්
නුඹගෙ හැඩරුව කෙසේ නම් මම
මෙසේ ලියන්නද නොදැනෙනා

රිඬිමේ දුටු සුන්දරම යුවතිය
නුඹ නොවෙද මා සිත සනසනා
කවදා දකිනුද ආයේ ඒ සිතා කැල
නුඹ මාව මග හැරී නිසා

දුකක් ඇත ගින්නේදරක් විලසට
හද ගැබේ මගෙ ඇවිලෙනා
කමක් නෑ මම නිවනවා සිත
අඩුම තරමේ අපි හමුවුණා

තරිඳු ලක්මාල්

දෙවන වසර

ආගන්තුක හදකට ආදරෙන්...

රිදෙන පොඩ්වෙන හිතට,
දැනුණා විටෙක සතුට,
ඔබේ උණුහුමේ තුරුලට,
ගුලිවෙන්; තනිවෙන් සිතුණමුත්,
නොහැකිවේ ළඟ රැඳුමට...
ළඟ රැඳෙන්නට ඇත්නම් කියා,
හිත ඉකිබිඳියි නිතරම...
කඳුළු බර වැඩි හැමවිටම,
සිත සොයන්නේ නුඹව...
කියන එක වචනයක වුව,
දැනෙයි සතුටක් සිතට...
හීන පොදි බැඳ,
එකට ගුලි කර,
තබාගනියි නුඹ,
හදට බැඳ තදට...

එකම දෙය,
මුමුණන්නේ නිතරම,
ආදරය නිසා බව;
නොදැනුණා සේ සිටිනමුත්,
දනිමි මා හැමවිටම; එය...
මවක් නොව මවක් වූවා නුඹ මට,
කතාවකි අපේ ජීවිතය,
වචන කරනට නොතේරෙන...
නුඹයි මගේ ළඟම යෙහෙළිය,
කිසිදා නොබිඳෙන මිතුදම...
නිම්නැති ඒ ආදරේ උණුහුම,
දරාගත හැකිවෙද? පුංචි හිතකට...

එම්.කේ.කේ.එස්.මුක්කිරිගල
දෙවන වසර

මාගේ ආලය

දෙනෙත් දුටු සැනින් වසඟ වන
සුපිරිසුදු ඔය මුව මඬල
දිලිසෙන ආලෝකයක් මෙන් වදින ඔබේ ඔය
බැල්ම
මාගේ හදවතේ කෙළවරක තිබූ ආලය කෙසේ
පැමිණියේ දැයි මම නොදනිමි. නමුදු ඒ
ස්තේභය මිය නොවන
සදාකාලික ප්‍රේමය බව මම
දනිමි.
කවදා හෝ ඔය රුව මගේ තෙත් තුළින්

දකින මොහොතක
මගේ වචනයන්
ඔබේ පපුවේ කෙටි ඇති බව නොඅනුමානය.
ඉතින් සොඳුර, යළි හා දැකගන්නට ලැබුණත්
මා ඔබෙන් ගොඩක් දුර ගොසින් ඇති බව
සිහි තබාගන්න...

නිළිණි සඳුනිකා
තෙවන වසර

ඔබ දුටු මුල් දවස

ඔබ දුටු මුල් දින

හැඟුණි මා හට පුරුදු හැඟුමක්...

ඔබ නෙතු මා නෙතු ගැටුණු මොහොතේ

දැනුණි සිතලක් මා හද ගැඹුරේ...

නුඹ කවුරුන්දෝ නොදන්නා මා සිත

ඔබේ නෙත් නිබඳ සෙව්වේ...

හදෙහි දැවෙනා රාවය මක් දැයි

මා ද නොදන්නා නිමේෂයේ...

නුඹේ නෙත් දකින සැම විට

මට ද මා සිහි නොනැගෙන්නේ...

මේ නැගෙන රාවය මක් දැයි

තවම මා හද සොයන්නේ...

කලක් ගෙවෙමින් පවතින්නේ

නුඹව දැකුමට සිත පොර බදින්නේ...

ආලය මෙය දැයි හැඟෙන්නේ

නමුත් මා හද එය නොපිළිගන්නේ...

නිළිණි සඳුනිකා

තෙවන වසර

නිහඬ සෙනෙහස

පපු ගැඹුරේ ගිනිගන්නා හැඟුම්

සහවා මා සිටිමි කල්පයක්

ආදරේ ඇයි නොකියා

සිතේ පමණක් තිබියදෙන්

අප්‍රකාශිත හැඟුම් ගොන්නක්

සිතේ පතුලෙම නිදන් කරවා

පහව යන තෙක් මා හැඟුම්

සහවා සිටිමි මා නොකියා

ආදරේදැයි නොඅසමි

ළඟින් පමණක් හිඳිමි

සමාධි සත්සරණි

තෙවන වසර

සම්ප්‍රදායිකත්වය

කියමින් අතීතයේ සිට එලෙස ම සිදු වෙමින්	එන
පරම්පරාවෙන් පරම්පරාවට සැමදා පැවත	එන
කල් ගෙවුණ ද කිසිවක් කිසිලෙස වෙනස්	නොවන
එයයි අපේ සම්ප්‍රදාය අප සඳා රැකිය යුතු	කියන

විවාහයට, රැකියාවකට වුව කුලය ජාතිය	විමසීම
ලෙසක කුලයෙන් උසස් වූ කල ගුණයෙන් ද ඉහළ	වීම
ප්‍රශ්න නොකර එලෙසම පිළිගත යුතුය වැඩිහිටි	කීම
විලස බාලයන් අනුවණ හා මෝඩයෝ ද වයසට	නොයෑම

ගහක් වුව සුන්දර එය ඉදිරියටම ගලන	විට
දැන සිටිය යුතු කොහි සිට කොභාවදැයි ගලන	වග
එක තැන පල් නොවී ගලා යා යුතු සුදුසු	ලෙස
අදාළ වනුයේ එය ගං දියට පමණක්ම	නොව

සම්ප්‍රදාය කීවත් දෙයක් සැමදා රැකිය	යුතු
ඉන් නොකියයි ඒ මත්තෙහිම නැතිය	යුතු
හරි දේ නිවැරදිව ඉදිරියට ගෙන යා	යුතු
වැරදි දේ අත්හැරීමට නුවණක් තිබිය	යුතු

ජේ.පී.එච්.සෙවණි
තෙවන වසර

මුමුණන තරුවක්!

විශ්වයේ කෙළවරක සැඟව
රහසින් ඇවිටිලි කරන
දියුලන තරුවක එළිය දුටුවද?

නොලත් පහසක මහිම ලැදුමට
තරුව හිතකට එළිය දුන්නම
නිමේෂයකට වෙනම ලෝකෙක අතරමං නොවෙද?

තත්පර එකට දෙන්නම් දහසක් අද
නිල නෙතහට විවර ය තරුවෙ හිත
නමක් - පසුවට සුන්දරම හිත් එකහු කරන

වැරෙන් අල්ලාගන්නට බලන් සිටි කාලයක්
සිනිඳු මොළොක් හදක් සහ අතක්
නිහඩ බව බිඳ ලද්දෙම් පිළිතුරක් - පහසක්

සයුරට හුස්ම දෙන චතුර බිඳුවක්
හිතකට හුස්ම දෙන ඉන්ද්‍රජාලිකාවක්
වචනයක් නොව හැඟීමක් - හිතවතිය, එය "ප්‍රේමයක්"!

නේපස් රශ්මික
තෙවන වසර

නුඹට සොදුරිය ඉතින් පිළිගනු හදවතින් චිකසිත වූ මල්... ❤️🌸

සහව ගැනුමට නොහැක සිත තුළ

පිබිඳෙනා ආදරේ මල්

නුඹට සොදුරිය ඉතින් පිළිගනු

හදවතින් චිකසිත වූ මල්

රතට හුරු නාදළු දෙකක් ලෙස පිරි දිලිසෙන ඔබේ දෙනොල්

පළමු හාදුව - ඔබේ නාදළු සිප ගයන්නම් මා කැරොල්

දකින හැමවිට ඔබේ සුමුදු වන

සියුම් තැන කිති කැවෙයි හදවත

එවන ලද පෙම් හසුන ගෙන අත

දෙන්න මා වෙත සිනිඳු ඔබේ සිත

හැඟුම ඔබ වෙත දෙන්න මා හට අකුරු මදි වෙයි හෝඬියේ

කටකොණින් හෙළු මදහසත් හිතෙ කෙටි ඇත මා ප්‍රේමියේ

මල් පොකුර ගෙන ම හද සනසන් මසිත සොරගත් යුවතියේ

මහ බලා සිටි කාලෙ ඇති දැන් බහ දෙන්න ප්‍රිය කොමලියේ

නේපස් රැස්මික

නෙවන වසර

We Are Just Humans

Even the huge sky cries when the clouds
can't bear the weight anymore,
So why can't we cry when it is too heavy
to hold anymore?

Even the strongest wind gets trapped and
loses its way in the valley,
So why do we accept defeat over just one
wrong choice?

Even the great rivers hit rocks and must
flow through narrow paths,
So why expect that we won't face any
tough times in our lives?

Even the beloved moon can't show its full
face to everyone every night,
So why try to be perfect in front of
everyone all the time?

We are just humans — just ordinary
humans who can't control everything,
So why expect a life with no barriers, no
losses, and no tears?

Yet we are humans — humans with the
greatest minds,
So why not learn to avoid repeating
mistakes and change for the better?

Hansani Sewmini
3rd year Undergraduate

The Unspoken Glow of Pain

Pain is a profound feeling.
Only time can bring true healing.
It is an unpredictable emotion,
Yet every soul on earth experiences this
transformation.

Pain brings forth tears.
Yet it reveals your strength.
It wounds you internally,
Even when it is not expressed externally.

A person who has endured pain
Learns acceptance,
Embraces challenges,
And overcomes everything with quiet
strength.

If pain hurts you, you are a beginner.
If pain disturbs you, you are beginning to
mature.

If pain makes you reflect, you are
learning.

If pain lets you move on with a smile, you
are ready to face the realities of life.

Tilasha Abilashini Nadarajamoorthy
3rd Year Undergraduate

The Silent Architect of My Life

You were the steady weight of hands.
Before my own feet knew the floor,
The quiet murmur in the dark
Before the world broke through the door.

You carried freight I never saw,
And fought the winds you never named,
Your silence building up my spine,
Your hidden sacrifices framed.

When I lost step, you caught my fall;
When doubt grew loud, you kept your grace.
And when the road ran out of light,
Your shadow was my safest place.

The older I become, the more
I read between the lines you wrote,
A father's love is keeping time,
A quiet, unrequited note.

The map of years upon your skin,
The tired patience in your eyes—
The honest grief, the quiet tried
They tell the truths you never spoke of,

No wealth could match the thing you gave,
No sentence holds what I should say,
But if a wish could bridge the gap
And sweep the heavy years away.

I'd want you certain of this truth:
I see the quiet paths you trod,
I hold your love against my chest,
And walk with pride upon this sod.

For every sleepless, guarded night,
For every silent, urgent prayer,
For being there when anchors slipped,
Thank you for just being there.

You are the root that holds the tree,
The first brave thing I ever knew,
And half the blood inside my veins
Will always beat because of you.

Asini Yashasmi Gangahara
3rd year Undergraduate

யதார்த்தங்கள் எதுவாயினும் கடந்துவிட்டு செல்லுங்கள்

யதார்த்தங்கள் எதுவாயினும் கடந்துவிட்டு செல்லுங்கள்

நாளை எடுபடப் போவது என்னமோ, மாயைகளின் வலைகள்தான் ...

புறம் பேசும் வாய்களிடையே,

அறம் இங்கே தன் இருப்பைத் தொலைத்து வெகுநாள் ஆகிவிட்டது.

விடாமல் பொழியும் மழை கொண்டு வரும் வெள்ளம் போல்,

ஓர் நாள் தோன்றும் மாறாத மாற்றம்; பார்!

யார் மீதும் அன்பில்லை, நிழல்மேல் நம்பிக்கை இல்லை - என்றாகிவிட்டது.

எதனாலே எல்லாம் மனித மனதின் சூழ்ச்சியினாலே!

கண்ணெதிரே தோன்றும் விம்பங்கள் இங்கு உண்மையும் இல்லை;

காதல் கேட்கப்படும் கதைகள் அனைத்தும் பொய்களும் இல்லை.

தீர விசாரிக்கும் வரை எவருக்கும்,

மற்றவர் நிலை வெறும் கதைகள் மட்டுமே ...

காலம் உங்களை ஓர் நாள் தொலைதூரப் புள்ளிக்கோட்டில் நிறுத்தும்,

முன்னுக்குப் பின் முரண்பாடுகள் தோன்றும்,

எதுவாயினும் கடந்து விட்டு செல்லுங்கள்

வெல்வது என்னவோ அன்பொன்றை தவிர

வேறொன்றுமில்லை!.....

Ashani Eden

3rd year Undergraduate

வாழ்க்கைப் பயணம்

வாழ்க்கை கற்றுத் தரும்
சிறந்த பாடம் தனிமை
அதில்தான் உணர்வாய் மனிதா,
வாழ்க்கை என்பதன் மதிப்பை!....

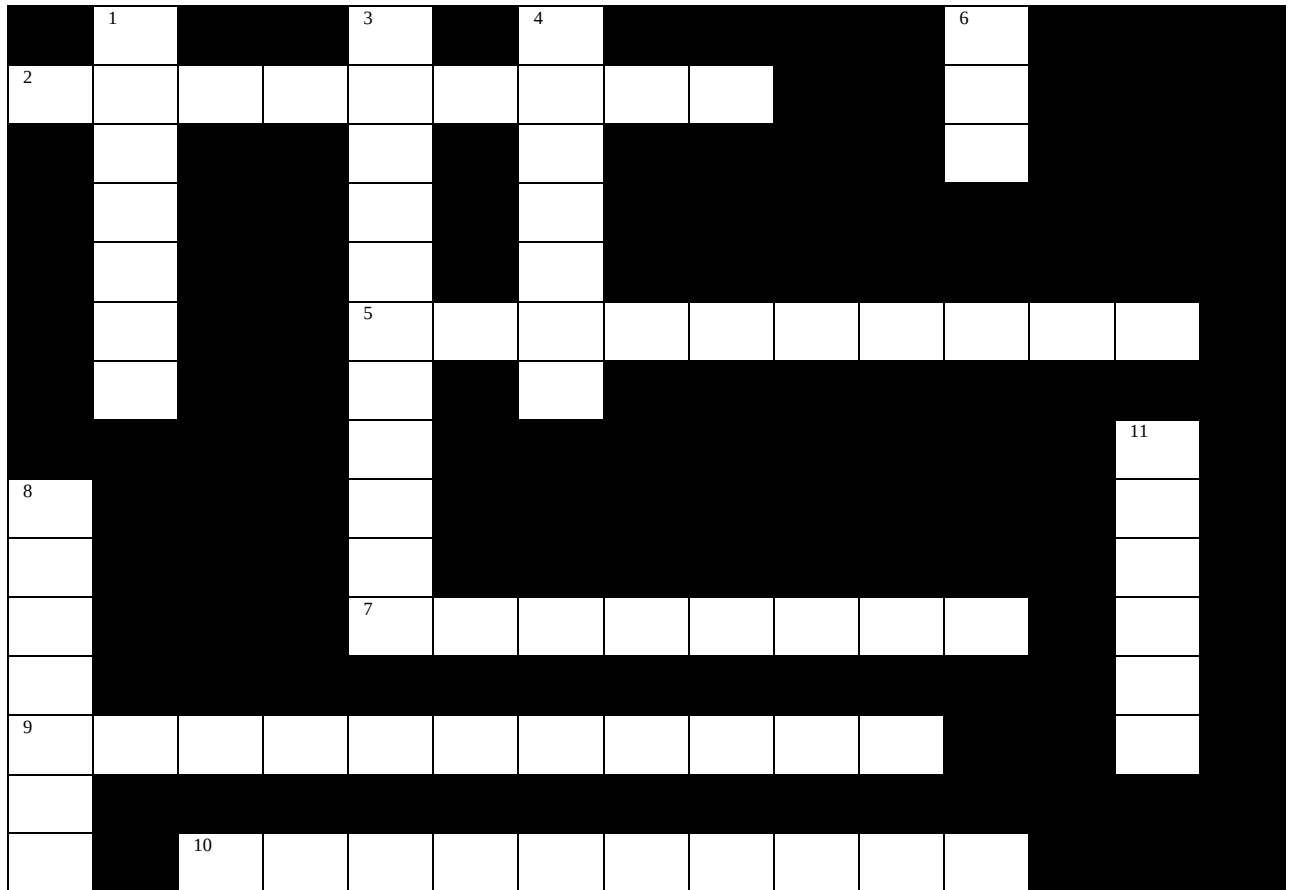
பெரும் சுவாஸ்யம்,
வாழ்வின் பயணம் அறிவதே
வாழ்க்கைப் பயண வெற்றிக்காக
என்றும் இரு காத்திருப்பில்!....

ஆயிரம் வலிகளைக் கடந்து,
ஆயிரம் தோல்விகளை எதிர்த்து,
வாழ்வை நோக்கிப் பயணம் செய்
அதுவே உனக்கான சிறப்பு!....

பாதியிலே பயணத்தை
நிறுத்தாமல் செல் மனிதா,
உன் பயணத்தின் வெகுமதியே
உன் வாழ்விற்கான சாதனை!....

Januya Nanthakumar
3rd year Undergraduate

BIZPUZZLE

ACROSS

- 2. The activities used to identify, promote, price, and distribute products to customers.
- 5. Recording financial transactions.
- 7. The first function of management.
- 9. Hiring new employees.
- 10. Introducing new ideas.

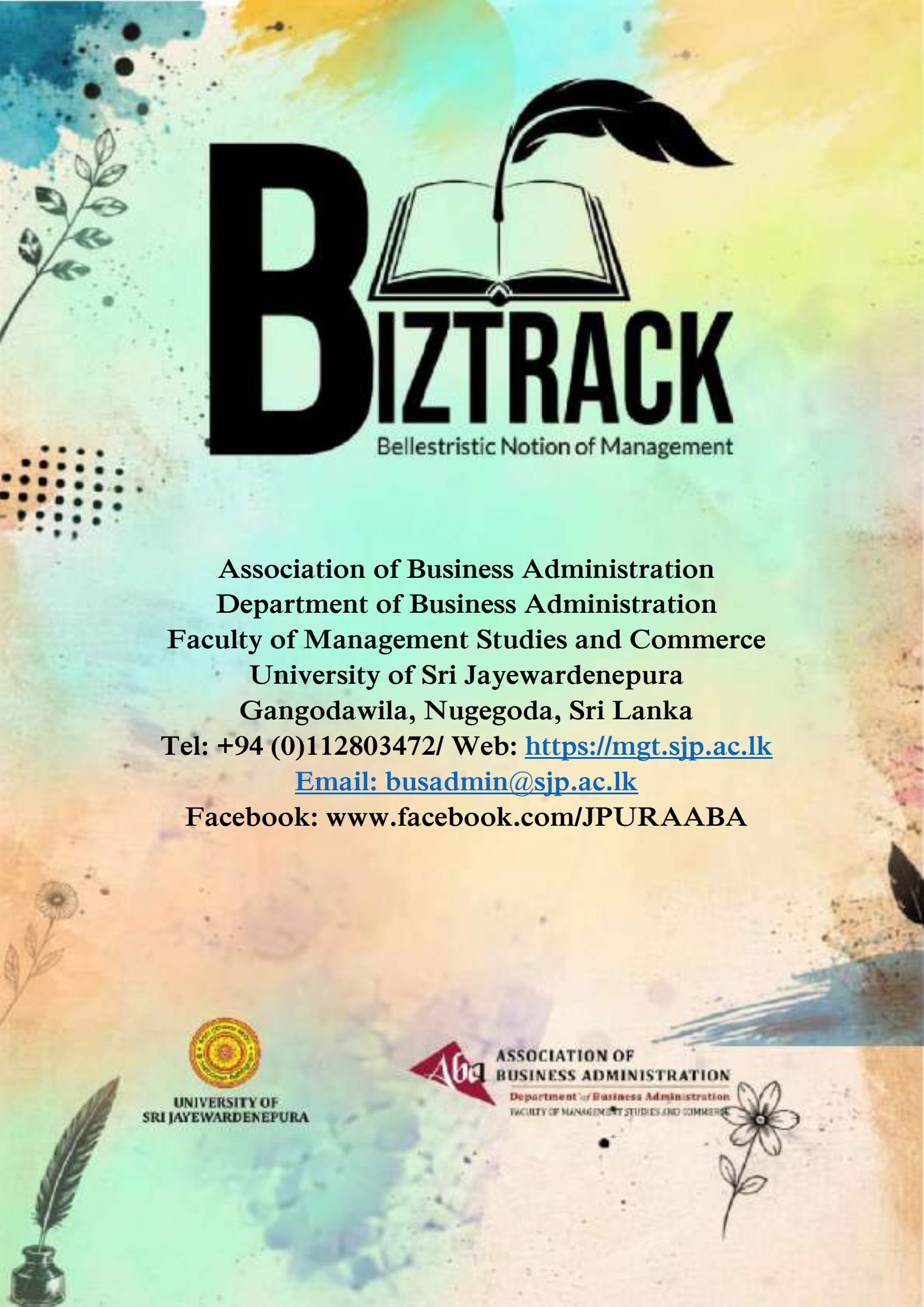
DOWN

- 1. Money invested by owners.
- 3. The process of influencing people toward organizational goals.
- 4. Management of money and financial resources.
- 6. Department responsible for managing employees.
- 8. Comparing performance with standards.
- 11. Moral principles in business

Answer

	¹ C				³ L		⁴ F						⁶ H	
² M	A	R	K	E	T	I	N	G					R	
	P				A		N						M	
	I				D		A							
	T				E		N							
	A				⁵ A	C	C	O	U	N	T	I	N	G
	L				R		E							
					S								¹¹ E	
⁸ C				H								T		
O				I								H		
N				⁷ P	L	A	N	N	I	N	G			I
T													C	
⁹ R	E	C	R	U	I	T	M	E	N	T				S
O														
L	¹⁰ I		N	N	O	V	A	T	I	O	N			

Devni Tharaka
4th Year Undergraduate

BIZTRACK

Bellestristic Notion of Management

Association of Business Administration
Department of Business Administration
Faculty of Management Studies and Commerce
University of Sri Jayewardenepura
Gangodawila, Nugegoda, Sri Lanka
Tel: +94 (0)112803472/ Web: <https://mgt.sjp.ac.lk>
[Email: busadmin@sjp.ac.lk](mailto:busadmin@sjp.ac.lk)
Facebook: www.facebook.com/JPURAABA

ASSOCIATION OF
BUSINESS ADMINISTRATION
Department of Business Administration
FACULTY OF MANAGEMENT STUDIES AND COMMERCE

